

ΜΑΧΗΤΗΣ

150ΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΑΓΩΝΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	Φύλλον 5ον	Τιμή φύλλου δραχ. 1000
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : Γ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗΣ	Χανιά 15 Μαρτίου 1949	

ΔΕΥΤΕ ΛΑΒΕΤΕ ΦΩΣ

Γονατιστό, μπρὸς στὸν ἀπέρητο Τάφο 'Εκείνου, τὸ Πανελλήνιον, μὲ τὴ ψυχὴ πλημμυρισμένη ἀπὸ περηφάνεια καὶ θλίψη, μὲ τὸ αἶσθημα τοῦ μεγάλου κενοῦ καὶ μὲ τὸν θερμουργὸ παλμὸ νὰ σπαρταρᾷ μὲς τοὺς κόλπους του, ἀναπέμπει σήμερον πρὸς τὸν "Υψιστο μίαν μυριόστομον εὐχὴν καὶ παράκλησιν. Εἶθε τὸ παράδειγμα 'Εκείνου, νὰ καταστῇ τὸ φωτεινὸ ἄστρο πού θὰ φωτίσῃ τὸ σκοτεινὸ δρόμο τοῦ ἔθνους καὶ τίς φουρτουνιασμένες ψυχὰς τῶν Νεοελλήνων.

Μέσα στὴν ἀπεραντὴ ἀνθρωποθάλασσα πού κάτω ἀπὸ τὴν θύελλα τῶν ἀντιθέσεων οἱ τεράστιες ἀνθρώπινες μᾶζες φερόμενες ἀπὸ ἀντίθετα ρεύματα συγκρούονται εἰς μίαν θανάσιμον πάλην, τὸ σκάφος τῆς πολιτείας μας κλειδωνίζεται ἐπικινδύνως καὶ ἀπειλεῖται νὰ συντριβῇ εἰς τοὺς ὑφάλους τῆς παγκόσμιας συνωμοσίας. Καὶ ἡ

ἀνάγκη τοῦ δοκιμασμένου Καπετάνιου καὶ τῆς θερμουργοῦ πνοῆς τοῦ 'Ηγέτου, καθίσταται κάθε μέρα καὶ πιὸ ἐπιτακτική.

Μὲ ἀληθὴ λαχτάρα καὶ ὑπερκόσμια νοσταλγία ὁ ἀγωνιζόμενος λαός μας, ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς συγχίσεως καὶ κάτω ἀπὸ τὴ τρομερὴ ἀπειλὴ τοῦ σλαυοκομμουνισμοῦ, στρέφει τὰ βλέμματα τῆς ἀγνῆς

καὶ ματωμένης ψυχῆς του πρὸς τὸν 'Ιερὸ Βράχο τοῦ 'Ακρωτηριοῦ, ἀναζητώντας τὸ ἀνέσπερον φῶς τῆς Μεγαλοφυΐας.

Εἶθε τὸ θεῖον τῆς φῶς νὰ φωτίσῃ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μας, ὥστε νὰ μᾶς βοη-

θήσῃ μέσα εἰς τὴν θύελλαν νὰ ἀντεπεξέλθωμεν εἰς τὴν θανάσιμον πάλην.

'Ἡ πίστις μας εἰς τὸ ἀθάνατον ἑλληνοχριστιανικὸν ἰδεῶδες καὶ τὸ φωτεινὸν παράδειγμα 'Εκείνου ἄς φωτίσουν τὸ δύσκολο δρόμο μας καὶ ἄς μᾶς ἐμπνεύσουν εἰς τὸ δημιουργικὸν μας ἔργον.

Τὸ φύλλο τοῦτο ἀφιερώνεται
στὴ μνήμη τῶν ἡρώων
τοῦ 1821, τοῦ Μεγάλου μας
'Αρχηγοῦ καὶ τῶν ἡρώων τῆς
Νέας 'Ελλάδος.

“ΜΑΧΗΤΗΣ,”

Δεκαπενθήμερον περιοδικόν
“Όργανον γώνος τῆς Φ. Ν. Χ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Πλατεία Ἐλευθερίου Βενιζέλου
Τηλέφωνον 7.94

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Γεώργιος Κανατσάκης

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία Δραχμ. 20.000

Ἐξάμηνος » 10.000

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.
κ. Συνδρομηταὶ καὶ οἱ ὑ-
πεύθυνοι τῶν τομέων,
ὅπως μᾶς ἀποστείλωσι
τὸ ταχύτερον τὰς συν-
δρομὰς των, ἢ τὰς εἰς-
πράξεις καθόσον μόνον
ἐξ αὐτῶν ἀντιμετωπίζον-
ται αἱ δαπάναι τοῦ περι-
οδικοῦ.

ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ ΑΓΑΠΗ

Συντρίφτηκ' ἡ ἀγάπη μας σ' ἄγνωρ'
[ἀκρογῆλια
Σδυστήκανε τὰ χὰδιμας κι' οἱ τό
[σοι μας κυμοὶ
Τ' ἀρπάξκνε περαστικά τ' ἄγρια με
[στράλια
καὶ τώρα ὁ καθένας μας ξεχωριστά
[θρηνεῖ

—ο—

Ἐζήσαμε μαζ' ἄρκετὰ κι' αὐτὸ με
[φτάνει μόνο
κι' ἦσουν γιὰ μένα πάντοτε μόνη χα
[ρά ἐσὺ
“Ὅμως σὰν ἔφυγες μακρυὰ με γιόμι
[σες με πόνο
Ἐσὺ ποὺ ἦσουν πάντοτε ἡ ἀγάπη
[μ' ἡ χρυσή

—ο—

Δὲν θὰ μᾶς θρῆ ξανά ποτὲ τὸ φεγ
[γαράκι μόνους
κι' οὔτε ξανά θ' ἀκούσουμε τῶν ρό
[δων τῆς πνοῆς
“Ὅμως μ' ὅζες με γέμισες χυρὲς κι'
[μ' ἔσους πόνους
Θά ζήσω τῇ ζωῇ μ' αὐτὴ κι' ἄλ-
[λες δυό—τρεῖς ζωές.

Γ. ΠΑΤΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΟΥ

Ἐλάδομεν καὶ δημοσιεύομεν εὐχαρίστως τὴν παρ' ἐκείνου ἐπι-
στολὴν ἀπὸ φίλον ἐκπαιδευτικόν, τὸν ὁποῖον εὐχαριστοῦμεν θερμό-
τατα διὰ τὰ εὐγενῆ αἰσθητικά του πρὸς ἡμᾶς. Τὸν βεβαιούμεν δὲ
ὅτι θὰ κάνωμεν πᾶν τὸ δυνατόν διὰ τὴν προώθησιν τοῦ μεγάλου
ἔργου τοῦ ὁποῖον ἀνελάβαμεν, ἐλπίζοντες πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν καὶ
εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν καλῶν φίλων μας:

Ἀγαπητὲ «Μαχητῇ»

Γεμάτος χαρὰ διάβασα τὸ περιεχόμενό σου, ποὺ δονεῖ-
ται ἀπὸ φιλοπαιρία καὶ φλέγεται ἀπὸ τὸν πόθο νὰ ξαναδῇ
ζωντανεμένες παλιὰς δάφνες καὶ φωτιστέφανα νὰ περιβάλ-
λουν τὸ τίμιο κεφάλι τῆς πολυβασανισμένης αὐτῆς χώρας.
Εἶσαι ἄξιος συγχαρητηρίων, γιὰ τὸ ἐγερτήριο σάλπισμα,
ποὺ κάνεις νὰ ἀντιχρήσῃ σι' αὐτιὰ τῆς νέας μας γενιᾶς.

Καὶ εἶναι ἡ καταλληλότερη ὥρα τοῦτῃ δῶ ἀνάμεσα ἀπὸ
τὰ συντρίμια ποὺ ὁ ἕνας ἐχθρὸς μετὰ τὸν ἄλλο—ὁ ἕνας
βαρβαρότερος ἀπὸ τὸν ἄλλο—βάλθησαν νὰ στρώσουν, γιὰ
νὰ ξεκάμουν μιὰ χώρα ἰδεῶν καὶ πνεύματος κι' ἕνα λαὸ
ἀδούλωτο καὶ περήφανο. Δὲν μπορεῖ ὁ ὁδοστρωτήρας τοῦ
ὀλοκληρωτισμοῦ νὰ τὸν πατήσῃ καὶ νὰ τὸν ἀφανίσῃ, λοι-
πὸν ὀλεθρο! λοιπὸν ξερρίζωμα! Ἔτσι ἀποφάσισαν οἱ δυ
νάμεις τοῦ σκοταδιοῦ. Ἀλλὰ τὸ φῶς δὲν νικᾶται ἀπὸ τὸ
σκοτάδι. Καὶ οἱ ἰδέες τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης
εἶναι αἰώνιες καὶ παντοτεινὲς κι' ἄς ἀντιμετώπισαν χίλιες
φορὲς ὡς τὰ σήμερα κάθε στιγμὴ καὶ κτηνώδη βία. Καὶ τὰ
νοιώθει αὐτὰ ὁ λαὸς μας, τὰ διαισθάνεται καὶ ρίχνεται
θεληματικὰ καὶ μ' ἐνθουσιασμό στὴν πάλῃ. Πρέπει ὥσιό-
σο νὰ γίνουν συνειδητὴ πίστι καὶ βίωμα ὥστε νὰ ρίχνῃ
ὅ,τι ἔχει, ὅσο πρέπει καὶ ἔτσι ποὺ πρέπει σιὸ εὐγενῇ ἀγῶ-
να του.

Σύνα τοὺς νέους μας, ἀκούραστε «Μαχητῇ». Ἐχουν
δρόμους ἡρωϊκὸν προστὰ των. Ἡ Πατριδὰ χρειάζεται
σήμερα τὰ παιδιὰ της, ὅσο ποτὲ! Ἡ νεότης σήμερα ἔχει
πολλὰ νὰ δώσῃ στὴν αἰώνια Μάννα.

Ἔχει τὰ ἀνσάλνια μπράτσα της καὶ τὰ φιερά τῆς ὀρ-
μῆς της, νὰ συντρίψουν τὴ «Δερναία ὕδρα». Δώσε νεότητα
τὸ σφοῖγος σου, τὴν ἀντοχὴ σου, τὴ θέλησή σου, ποὺ τό-
σες φορὲς ἀπόδειξαν πῶς ἡ ἀψυχη μηχανὴ ὅσο τρομερὴ
δύναμις κι' ἂν κρύβῃ ὑποτάσσεται ἀπὸ τὴν ψυχὴ καὶ κατα-
βάλλεται. Δώσε νεότητα τὸ πνεῦμα σου, τὴ διαύγεια καὶ
καθαρότητα τῆς σκέψης σου. Δόστα σιὴ μεγάλη ὑπόθεση
τῆς Πατριδᾶς καὶ τοῦ Ἑθνους.

Δώσε χαρακτηῆρες, δώσε ἥθος ἀγνὸν, ἐλληνικὸν, τίμιο
ἥθος. Δώσε καλλιεργημένους χρηστὲς καρδιὰς. Ὅπου οἱ βάρ-
βαροι ἐχθροὶ γκρέμισαν καὶ κατὰστρεψαν χαρακτηῆρες, ρί-
ξουν νὰ τοὺς ξαναφτιάξῃ καὶ νὰ ξαναχτίσῃ πνευματικὰ
καὶ ἠθικὰ ἀριστουργήματα.

Πολέμησε «Μαχητῇ», πολέμησε θαρραλέα. Πεδία τι-
μίων ἀγῶνων ξανοίγονται μπροστὰ σου!

Θ. Α.

ΑΝ ΕΖΟΥΣΕ ΕΚΕΙΝΟΣ

Του κ. ΔΗΜ. ΜΟΑΤΣΟΥ Προέδρου
Φιλελ. Νεολαίας Νομού Ρεθύμνης

Τὸ ἄν ἡ ἱστορία δημιουργῇ τοὺς μεγάλους, ἢ δημιουργεῖται ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἔχει ἐξαντλητικὰ συζητηθῇ. Ἵσως θεωρηθῇ προκατάληψη κατὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμου ἂν ἐπαναλάβῃ κανεὶς τὴν φράσιν τοῦ Νίτσε ὅτι «δὲν ὑπάρχουν ἡ- ῤ ἱκές ἐποχές, ἀλλὰ ἡρώϊκοι ἄνθρωποι». Καὶ ὁμως ἂν θελήσῃ ὁ μελετητὴς ἀμερόληπτα νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα θὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν γνώμην ὅτι τὶς περισσότερες φορές ἡ πορεία τῆς ἱστορίας κατευθύνεται σύμφωνα μὲ τὴν θέλησιν μερικῶν δημιουργικῶν προσωπικοτήτων. Τὸ λαϊκὸ αἰσθημα συχνὰ δίδει ἀβίαστη λύσιν σὲ μεγάλα φιλοσοφικὰ προβλήματα. Κι' ὁποῖος ἀκουσε ἓνα ὁποιοδήποτε Ἑλληνα πολίτη μὲ θλιβερὴ ἀναπόλησιν νὰ λέῃ πῶς «ἂν ἐξοῦσε ἐκεῖνος ὅλα θὰ ἦσαν ἀλλοιῶτα σήμερα» δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἐσκέφθῃ πῶς ἐκτὸς ἀπὸ θεωρίας καὶ φιλοσοφικοὺς διαπληκτισμοὺς οἱ μᾶζες νοιώθουν πάντα τὴν ἀνάγκη τοῦ Μεγάλου πού θὰ τὶς κατευθύνῃ στὴν μεγάλη τους ἀποστολή.

Ἀτενίζοντας τὴν μεγάλη μορφή τοῦ Βενιζέλου δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἀναγνωρίσωμε πῶς ἀνήκει μεταξὺ ἐκείνων πού δημιουργοῦν τὴν ἱστορία.

Δὲν ὑπάρχει κανεὶς πού νὰ ἀμφιβάλῃ πῶς ἐκεῖνος ἱκανοποιῶντας μιά ἀόρατη ἐντολή, τράβηξε τὸ δρόμο τῆς μεγαλοφυΐας του καὶ πῶς ἠθελημένα κι' ἀθέλητα συμπαρέσυρε στὴ μεγαλειώδη πορείαν τοῦ πρὸς τὴν ἀθανασία ἓνα ὁλόκληρο λαὸ. Μὲ τὴν ζωογόνο πνοή του ἐδίωξε τοὺς χαμαιπετεῖς ἀνέμους τῆς ρουτίνας καὶ τοῦ ἐθνικοῦ πεσσιμισμού καὶ μὲ τὴν δεξιότητά του Ἑθνικοῦ Ἡγέτη ἔδειξε τὸν δρόμὸν τοῦ δρόμο στὴν ξεπεσμένη τότε ἐθνική μας συνείδησιν.

Στὰ ἐθνικὰ ὄνειρα φαίνονταν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη κάτι ἀσυνάρτητες σκιὲς πού τὶς ἀποκαλοῦσαν «Μεγάλη Ἰδέα» μὰ κανεὶς δὲν ἤξερε τὸ πῶς οἱ μεθυστικὲς αὐτὲς ὀπτασίαι μπορούσαν νὰ με-

ταβληθοῦν σὲ πραγματικότητα.

Ξαφνικὰ ἦλθε ἐκεῖνος, Εὐτυχισμένη Ἑλλάδα πού σοῦ ἀνῆκει φῶναξε ὁ Κλεμανσώ. Ναὶ πραγματικὰ εὐτυχισμένη.

Ἄλλ' ὅταν ὑπάρχῃ τὸ ἀγαθὸ σχετικὴ πάντα εἶναι ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀξίας του. Κάποτε ἔφυγε καὶ ἀκολούθησαν δύσκολοι καιροί. Κι' ὅσο περισσότερη ἀποστασι μᾶς χωρίζει ἀπὸ ἓνα βουνὸ τόσο πιὸ μεγαλόπρεπο τὸ βλέπομε.

Ὁ λαὸς μας τὸν ἐθεοποίησε. Τὰ ἔργα του ἔγιναν θεῶν καὶ τὸ διὰ τοῦ ἀφίσε τόσο βαθεῖα ἔχνη σιτὸν τόπο μας, ὅπως ἡ μυθολογία λέει ὅτι σώζονται τὰ ἔχνη τῶν πατημάτων τοῦ θεολικοῦ Τάλω.

Κι' ὁ λαὸς πού μπροστὰ στὴν Ὀλύμπια μορφή του ἔβλεπε τὸν ἀληθινὸ Ἡγέτη φέρνει σήμερα στὰ χεῖλη του σὰν εὐλαβικὸ προσκύνημα στὸ Μεγάλον Νεκρὸ τὸ πηγαῖο, τὸ δραματικὸ μὰ καὶ τὸ ἀδυσώπητο ἐρώτημα «ἂν ἐξοῦσε ἐκεῖνος...». Ὑπάρχει μιά μυστικὴ διαίσθησις πού γίνεται ἀκράδαντη πεποίθησις καὶ ἀπαντᾷ «ὅλα θὰ ἦσαν τελείως ἀλλοιῶτα». Καὶ τὰ μάτια ἐκείνου πού προσφέρουν τὸ ἐρώτημα στηλῶνται στὸ ἀπειρο σὰν νὰ προσπαθῇ ἀσυναίσθητα ἡ φαντασία του νὰ πλάσῃ νοερὰ ἐκεῖνο πού παραστατικὰ μὴ γρηοῦ λα τοῦ λαοῦ τὸν ἄγγιξε γιὰ νὰ δῇ, ὅπως τοῦ εἶπε ἐξηγώντας τὸ ψηλάφημά της ἂν εἶναι γινόμενος ἀπὸ σάρκα καὶ ὀστέα.

Σὲ τί ἔγκειτο τὸ μεγαλεῖο του ρωτοῦν πολλοί. Οἱ ψυχαναληταὶ ἐκινήθησαν γιὰ νὰ τὸ ἐξηγήσουν. Εἶναι ἀκατόρθωτο. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ βρῇ εἰς τί συνίσταται ἡ πεμπτονομία τοῦ ἀκτινοβόλου πνεύματος. Ἀλλὰ δυὸ πράγματα εἶναι βέβαια. Πῶς πίστευε στὸν ἑαυτὸν του καὶ πῶς ὑπῆρξε μεγάλος ἰδεαλιστής. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ. Ὁ ἰδεαλισμὸς μόνος καὶ ἀχαλίνωτος εἶναι ὀλέθριος. Τὸ μυστικὸ τοῦ Βενιζέλου εἶναι ὅτι ἤξερε νὰ χαλιναγωγῇ τὸν ὀνειροπόλο ἰδεαλισμὸν του μὲ τὰ γερά χαλινάρια ἑνὸς μεγαλόπνο-

ου ρεαλισμοῦ. Τὸ ὑπέροχο ξεφτερούγισμα μιᾶς ὀνειρεμένης ὀπτασίας τὸ μετέβαλλε σὲ πραγματικότητα πλαισιώνοντάς το στὰ ὅρια τῆς λογικῆς.

Τέτοιο ταλέντο καὶ τέτοια ἀφθαστὴ δεξιότητι προσαρμογῆς τῶν δύο ἀντίθετα ἱσταμένων ψυχικῶν τάσεων τοῦ ἀνθρώπου λίγοι ἔχουν δείξει μέχρι σήμερον.

Ἡ Ἑλλὰς ἦτο εὐτυχὴς γιατί ὁ Βενιζέλος ἦταν Ἑλληνα. Ἀς μᾶς ἐπιτραπῇ ὁμως νὰ τὸν ἐξετάσωμε σὰν ἄνθρωπο ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος καὶ ἄς γίνωμε γιὰ μιά στιγμὴ κοσμοπολίτες. Δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ συμφωνήσωμε μὲ τὸν ἱστορικὸν Φερράρι πῶς ἦταν ἁμαρτία ὁ Βενιζέλος νὰ γεννηθῇ στὴν Ἑλλάδα. Ὅχι γιατί ὑποτιμοῦμε τὸ μεγάλο λαὸ μας ἀλλὰ γιατί πιστεύομε πῶς φυσιογνωμίαι σὰν τοῦ Βενιζέλου θέλουν πεδιάδα δράσεως πολὺν μεγαλύτερα ἀπὸ ὅσα τοῦ προσέφερε ὁ μικρὸς γεωγραφικὸς μας χώρος. Γι' αὐτὸ ὁ Φερράρι εἶπε πῶς ἂν ὁ Βενιζέλος εἶχε γεννηθῇ σ' ἓνα ἀπὸ τὰ μεγάλα κράτη τοῦ κόσμου θὰ ἦσαν διαφορετικὴ ἡ πορεία ὅχι τῆς ἑλληνικῆς ἀλλὰ τῆς παγκόσμιας ἱστορίας, γιατί μεγαλοουργοὶ σὰν τὸν Βενιζέλο ἀφίουν ἔκτυπη τὴν σφραγίδα τῆς ζωογόνοῦ διαβιώσεώς των στὸν παγκόσμιον πολιτισμό.

Ὀλίγοι πολιτικοί, βροντοφωνοῦσε ὁ Νίττι, συνδυάζουν ἓνα ἐνθουσιώδη πατριωτισμὸ μὲ τὴν εὐστροφία πνεύματος ὅπως ὁ Βενιζέλος. Κατορθώνει ὅταν ζητᾷ νὰ φαίνεται ὅτι προσφέρει καὶ ὅταν λαμβάνῃ νὰ παύεται ὅτι παραχωρεῖ. Γι' αὐτὸ πιστεύομε πῶς ἦταν ἁμαρτία νὰ τὸν χαρῇ μόνον ἡ Ἑλλάδα καὶ ὅχι ὁ κόσμος ὁλόκληρος. Τὸ λέμε αὐτὸ ἐξετάζοντας ἀποκλειστικὰ τὸ ἄτομό του, ἀλλὰ τὸ ἀνακαλοῦμε μόνον ὁ Ἑθνισμὸς μας τὸν διεχδικήσῃ. Καὶ καταλήγομε στὸ συμπέρασμα πῶς κάποια ὑπερκόσμια δύναμις θέλησε θυσιάζοντας ἑσὼ καὶ ἓνα μέρος (Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

ΤΟ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΟΝΣΕΡΒΟΠΟΙΪΑΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

Δημοσιεύμεν κατωτέρω ἀντὶ τοῦ
κρίσιν ἐκ Θεσσαλονίκης σχετικὴν μὲ
τὸν τρόπον Ὁργανώσεως καὶ λειτουργί-
ας τοῦ συνεταιρικοῦ ἐργοστασίου
κονσερβοποιῆας φρούτων καὶ λαχανι-
κῶν τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν
Θεσσαλονίκης. Πράττομεν τοῦτο διό-
τι εἰς ἄλλο φύλλον θ' ἀναπτύξωμεν
τὰς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ἀπό-
ψεως μὲς σχετικῶς μὲ τὴν Κρήτην
—καὶ εἰδικῶς τὸν νομὸν μὲς—καὶ
ἐπιθυμοῦμεν νὰ παράσχωμεν ἀπὸ
τώρα ἓνα τυπικὸν παράδειγμα ἐφαρ-
μογῆς τοιούτων ἀρχῶν. Διότι πιστεύο-
μεν, —ὡς καὶ εἰς προηγούμενα φύλ-
λα μὲς ἐτονίσσαμεν—ὅτι τὸ συνεται-
ριστικὸν πνεῦμα καὶ μόνον μπο-
ρεῖ νὰ παράσχῃ εἰς τὴν μικροὺς
ἐκτετακτοῦς εὐρείας δυνατότητας ἀναπτύ-
ξεως καὶ ἀξιοποιήσεως τοῦ προϊόν-
τος, ἐφ' ὅσον βεβαίως θὰ ἐφαρμοσθῇ
συνειδητὰ ἀπὸ τοὺς ἀγρότες μὲς καὶ
θὰ ὑποστηρίχθῃ ζωηρῶς ἀπὸ ἓνα
προοδευτικὸν κράτος:

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Μάρτιος.—Αἱ
ἐργασίαι διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν
μεγάλων ἐργοστασίων κονσερβοποιῆας
τῆς Ὁμοσπονδίας Γεωργικῶν Συνε-
ταιρισμῶν Θεσσαλονίκης εὐρίσκονται
εἰς τὸ τελευταῖον στάδιόν των. Με-
ρικαὶ συμπληρώσεις ὑπολείπονται ἀ-
κόμη καὶ ἐντὸς ὀλίγου θὰ εἶναι καθ'
ὅλα ἔτοιμον τὸ κολοσσιαῖον αὐτὸ
συνεταιριστικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον μὲ
τὴν ἡμερησίαν δυναμικότητα παρα-
γωγῆς 4 τόννων, θ' ἀποτελέσῃ οὐσι-
ωδῆ ρυθμιστικὸν παράγοντα μεταξὺ
τῆς προσφοράς καὶ καταναλώσεως
φρούτων καὶ λαχανικῶν εἰς τὴν ἀγο-
ρὰν τῆς Μακεδονικῆς πρωτεύουσας.

Ἡ Ὁμοσπονδία πρὸς τὸν σκοπὸν
νὰ μελετηθῇ ὁ καλλίτερος τρόπος
λειτουργίας τοῦ ἐργοστασίου ὅσον
ἀφορᾷ ἰδίως τὴν μορφήν τῆς συνε-
ργασίας καὶ συνδιαλλαγῆς μὲ τοὺς
παραδίδοντας εἰς αὐτὸ τὰ προϊόντα
τῶν παραγωγῶν, προσεκάλεσεν ἐσχά-
τως εἰς δύο ἀλλεπαλλήλους συσκέ-
ψεις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς τοὺς παρα-
γωγῶν λαχανικῶν καὶ φρούτων τῶν
περιφερειῶν Θεσσαλονίκης καὶ Λαγ-
καδᾶ.

ΑΙ ΔΗΦΘΕΙΣΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἐν ἀρχῇ τῆς συσκέψεως ὁ πρὸς
δρος τῆς Ὁμοσπονδίας κ. Καρχακί-
δης προέβη εἰς μακρὰν εἰσήγησιν,
ἀναπτύξας τοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποί-

ους προώριται νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἐργο-
στάσιον κονσερβοποιῆας καὶ θίξας ὡ-
ρισμένα σημεῖα τοῦ τρόπου λειτουρ-
γίας του, τὰ ὁποῖα ἰδιαιτέρως πρέ-
πει νὰ ἐπισύρουν τὴν προσοχὴν τῶν
συνελλόντων. Ἀκολουθῶς ἔλαβον τὸν
λόγον διάφοροι, ἀναπτύξαντες διαφό-
ρους προτάσεις καὶ ἀπόψεις καὶ ἐν
τέλει ἡ σύσκεψις κατέληξεν ὁμοφῶ-
ως εἰς τὰ κάτωθι συμπεράσματα
καὶ ἀποφάσεις:

1) Τὸ ἐργοστάσιον θὰ λειτουργήσῃ
ἐπὶ καθαρῶς συνεταιριστικῶν βάσε-
ων καὶ ὅχι ὡς ἐπιχειρήσεις τῆς Ὁμο-
σπονδίας. Ἡ κονσερβοποιήσις δηλα-
δὴ τῶν προϊόντων θὰ ἐκτελεῖται διὰ
λογαριασμὸν τῶν προσκομιζόντων
ταῦτα παρκαγῶν, εἰς τοὺς ὁποίους
ἀμα τῇ παραδόσει τοῦ προϊόντος θὰ
χορηγῆται ἀνάλογος προκαταβολή.
Ἡ τελὶς δὲ ἐκκαθάρισις τοῦ λογα-
ριασμοῦ θὰ γίνεται μετὰ τὴν ἐκποί-
ησιν τῶν ἐκ τῆς παραδόσεως ὁμοει-
δῶν προϊόντων παραχθιζομένων κον-
σερβοποιημένων εἰδῶν.

2) Γνώμων τῆς ὅλης λειτουργίας
τοῦ κονσερβοποιείου θὰ εἶναι ἡ προσ-
τάσις τῶν συμφερόντων τῶν παρα-
γωγῶν ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἐξυπη-
ρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς κατανα-
λώσεως.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο θὰ ἐπιδιω-
χθῇ σὺν ἄλλοις καὶ ἡ προσαρμογὴ
τῆς παραγωγῆς πρὸς τὰς ἀνάγκας
τῆς καταναλώσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς
κονομικῆς λειτουργίας τοῦ ἐργοστα-
σίου ἀφ' ἑτέρου.

3) Ἀπεφασίσθη ὅπως εἰς προσε-
χῶς συγκληθησομένην συνέλευσιν
ἀντιπροσώπων τῶν συμμετεχόντων
εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ κονσερβοποιείου
συνεταιρισμῶν τῶν παραγωγῶν ἐκλε-
γῇ μεταξὺ τούτων γνωμοδοτικὸν συμ-
βούλιον, τὸ ὁποῖον ἐν συνεργασίᾳ μὲ
τὰ ἀρμόδια ὄργανα τῆς Ὁμοσπονδί-
ας καὶ τὸν τεχνικὸν διευθυντὴν τοῦ
ἐργοστασίου θέλει προβῇ εἰς τὴν σύν-
ταξιν κανονισμοῦ λειτουργίας τούτου
καὶ τὸ ὁποῖον καὶ μελλοντικῶς θὰ
εἰσηγῆται εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁ-
μοσπονδίας πᾶν μέτρον κρινόμενον
ὡφελίμων διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν
καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐκ τῆς ἰδρύ-
σεως τοῦ κονσερβοποιείου ἐπιδιωκο-
μένων σκοπῶν.

ΟΙ ΠΑΡΕΥΡΕΘΕΝΤΕΣ Εἰς τὴν ΣΥΣΚΕΨΙΝ

Εἰς τὰς συσκέψεις ταύτας παρέστη
σαν οἱ κ. κ. Μ. Παπαδόπουλος, διευ-
θυντῆς Γεωργίας Β. Ἑλλάδος, Α. Κων-
σταντινίδης διευθυντῆς Γεωργίας
νομοῦ Θεσ)νίκης, Μ. Καστρέτος ἐπι-
θεωρητῆς καὶ Ι. Ρουσάκης ἐπό-
πτης Γεωργ. Συν)σμῶν, Α. Δερμεν-
τζόπουλος τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας
τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, Φ. Φλώ-
ρος Διοικητικὸς σύμβουλος καὶ Χ.
Βικαλούδης ἐπιθεωρητῆς ΚΥΔΕΠ.

Ἡ Ὁμοσπονδία τῶν Γεωργικῶν
Συν)σμῶν Θεσ)νίκης ἀντεπροσωπεύε-
το δι' ὁλοκλήρου τοῦ Διοικητικοῦ
Συμβουλίου.

Ἐπίσης ἔλαβον μέρος πολλοὶ ἀντι-
πρόσωποι Γεωργ. Συνεταιρισμῶν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΦΡΟΥΡΟΣ,"

ΒΟΡ. ΗΠΕΙΡΟΣ

Τριανταπέντε χρόνια πέρα-
σαν ἀπὸ τότε πού οἱ Βορειοη-
πειρώται ἔκαμαν τὸ Ἑθνικὸ
Κίνημα Τριανταπέντε χρόνια
ὕστερ ἀπὸ ἐκείνη τὴν μεγαλειώ-
δη ἐξέγερση τῶν Ἑλλήνων τοῦ
αἵματοβαμμένου αὐτοῦ ἑλληνι-
κωτάτου τμήματος, ἡ Βόρ. Ἡ-
πειρὸς μὲς βρίσκεται ἀκόμα
σκληρωμένη στοὺς σκιπιτάρη-
δες τοῦ Χότζα.

Καθὼς οἱ ἑλληνικὲς ψυχὲς
ἀποτοῦν μὲ σεβασμὸ φόρο τι-
μῆς στὴ μνήμη τῶν δημιουργῶν
τοῦ Ἑθνικοῦ Κινήματος, ἐκ-
φράζουν μὲ ἀπὸ τὰ μύχια
βγαλμένη εὐχή: Γεήγορα ἡ
Βόρ. Ἡπειρὸς νὰ γυρίσῃ στὴν
Μητέρα Ἑλλάδα.

ΝΑ ΓΙΑΤΙ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ !.

«Πλατεῖα καὶ μεγαλειώδεια»
ἦταν ἡ ὁμολογία στὴν ὁποία
προέβη ἡ Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. λέ-
γοντας ἐπὶ λέξει στὴν ἀπόφασή
της δι: «Στὶς Δαϊκὲς Δημοκρα-
τίες βρισκόμεθα μὲ μὲγάλη ὑ-
ποστήριξη, πού χωρὶς αὐτὴ δὲ
θὰ βρισκόμασταν ἐκεῖ πού στε-
κόμαστε σήμερα».

Καὶ μὲ λίγη περισσότερη εἰ-

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΑΠΟ ΤΟ "ΘΕΡΙΣΣΟ,,

Παραθέτουμεν κατωτέρω απόσπασμα από την εφημερίδα «Θέρισσο», ή οποία εξέδιδετο κατά την διάρκειαν του Θερισσιανού κινήματος. Ημερομηνία φύλλου 22 Αυγούστου 1905.

Ἐκ τῶν «Καιρῶν»

Ἐκ Παρισίων ἐστάλη εἰς τοὺς «Καιροὺς» τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα :

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 14 Αυγούστου — Συμφέρει ἡ πολιτικὴ τοῦ θαδίζειν ἐπὶ τὰ πρόσω, τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦσιν οἱ ἐν Θερίσῳ ἐπαναστάται, ἀγωνιζόμενοι ἀτέγκτως ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως. Τὸ Κρητικὸν ζήτημα προσδίνει κατ' εὐχὴν, τῶν πλείστων Μεγ. Δυνάμεων διανοουμένων ἤδη, ὅπως ἂ ταποκριθῶσιν ὁπωσδήποτε εἰς τοὺς ἐθνικοὺς πόθους τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, πρὸς ἀποδόξιν ἄλλων διεθνῶν περιπλοκῶν.

BIENNE, 18 Αυγούστου — Σοβαρόταται εἶναι αἱ εἰδήσεις αἱ διαδιδόμεναι ἀπέψε πρὸς τὸν Εὐρωπαϊκὸν τύπον, ἀπὸ τὰς πρωτευούσας τῶν τεσσάρων Προστατίδων τῆς Κρήτης Δυνάμεων Κατὰ τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα αἱ Κυβερνήσεις

λικρίνεια, οἱ ἀρχισυμμορῖτες θάλλεγαν : « Ὑστερ' ἀπὸ ἐντολῆς ποὺ πήραμε ἀπὸ τὴς λαϊκῆς δημοκρατίας, βρισκόμαστε ἐκεῖ ποὺ στεκόμαστε σήμερον καὶ μὲ τὴ μεγάλη τους ὑποστήριξιν στεκόμαστε ἀκόμα γιατί ἀλλιῶς θὰ βρισκόμασταν σιτοῦ διαβόλου τῇ μάννα».

ΦΡΙΧΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ

Κάθε Δευτέρα ὁ σταθμὸς τοῦ Βουκουρεστίου ἀφιερώνει μιὰ ἐκπομπὴ γιὰ τὰ Ἑλληνόπουλα ποὺ ἀρπαξαν οἱ ἐξαισθητικοὶ καὶ τὰ ἔστειλαν στὴ Ρουμανία. Σὲ μιὰ τέτοια ἐκπομπὴ εἶπεν ὁ ἐκφωνητής :

«...Ὅλα τὰ παιδιὰ τὰ συλλαμβάνει ἡ τσιμπίδα τῆς κριτικῆς καὶ τῆς εφημερίδος τοῦ τοίχου. Πῶς νὰ τολμήσῃ κανεὶς νὰ παραμελήσῃ τὴς ὑποχρεώσεις του;»

Κατεβαίνει κανεὶς τὴ κρύβεται πίσω ἀπ' αὐτά. Ὅσα ἑλληνόπουλα ἀρνοῦνται νὰ ἐκπλαστοῦν, τὰ συλλαμβάνει ὁχι ἡ τσιμπίδα τῆς κριτικῆς, ἀλλὰ τοῦ μπόγια καὶ τὰ περιμένουν τὰ φριχτότερα βασανιστήρια.

τῶν τεσσάρων Δυνάμεων, κατ'ἐπὶ πολυημέρων συνεννοήσεων, ἐπείσθησαν ὅτι ἡ ἐν Κρήτῃ κατάστασις ἔφθασεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ μεταβάλουν τὸ πολιτικὸν ἐν τῇ νήσῳ καθεστῶς

BIENNE, 18 Αυγούστου. — Νυκτερινὰ ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κέντρων τηλεγραφήματα ἀγγέλλουν τὰς ἐξῆς νεωτέρας εἰδήσεις περὶ τῆς ἀποφάσεως τῶν Δυνάμεων διὰ τὸ Κρητικὸν ζήτημα. Αἱ τρεῖς Κυβερνήσεις Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσίας διέταξαν τοὺς ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὰς αὐτῶν, νὰ συνέλθουν τὸ ταχύτερον ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Ἰταλοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ νὰ συσχεφθοῦν διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ ἐν Κρήτῃ καθεστώτος, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁδηγίων, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἕκαστος παρὰ τῆς οἰκείας Κυβερνήσεως

Οἱ Πρεσβευταὶ εὐρισκόμενοι σχεδὸν πάντες ἐν ἀδείᾳ καὶ ἀπουσίᾳ

“Ολοι οἱ νέοι στὸν ἄγωνα γιὰ τὴν Νίκην καὶ τὴν ἀναδημιουργίαν τῆς Ἑλλάδος.

ζοντες εἰς τὰς ἐσχάς ἡναγκάσθησαν νὰ ἐπισπεύσουν τὴν εἰς Ρώμην ἐπάνοδόν των, ὅπως προβοῦν εἰς τὴν διαταχθεῖσαν σύσκεψιν.

Ἐλπίζεται ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν αἱ Δυνάμεις θὰ κατὰλήξουν εἰς ὁριστικὴν ἀπόφασιν καὶ θὰ ἐπιδιώξουν τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος

ΨΗΦΙΣΜΑ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ. — Ὁ ἐν Παρίσιος ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» ἀνήγγειλεν ὅτι πολλοὶ τῶν ἐκεῖ ἐγκρίτων φιλελλήνων συνελθόντες πρὸ τριῶν ἡμερῶν εἰς συνέδριον διετύπωσαν θερμὸν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος ψήφισμα, τοῦ ὁποίου μία περικοπὴ ἔχει ὡς ἐξῆς :

«Εἰς τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὸ Κοινοβούλιον τῆς Κρήτης συμφώνως ψηφίζει τὴν ἐνωσιν αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν ἀγώνων πλέον τῶν ὀγδοήκοντα ἐτῶν, ὧν ὁ σκοπὸς παρὰ τῶν κατοίκων ἦτο νὰ ἐπι

τύχῃσιν τὴν ἐνωσιν μετὰ πατρίδος τῆς ἐκλογῆς των.

Τὸ Συνέδριον διατυπώνει τὴν ἐλπίδα ὅτι ὅλαι αἱ ἀναγκαῖαι προφυλάξεις θὰ ληφθοῦν ὅπως τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἀτινα ἐπεφορτίσθησαν εἰς Κρήτην τὴν προστασίαν τοῦ λαοῦ θὰ ἀποφύγῃσι νὰ ὑποστηρίξωσι διὰ τῶν ὅπλων μίαν κατάστασιν πραγμάτων, ἀντικειμένην εἰς τὰς ρητὰς εὐχὰς τοῦ λαοῦ τούτου».

Τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐπεδόθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας, πλὴν ἄλλων δὲ φέρει καὶ τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Φρειδερίκου Πασσύ, Ἐμιλίου Ἀρνώδ καὶ Ἐδμόνδου Σπαλικόσκι.

Ἐκ τοῦ «Ν. Ἀστειως»

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16 Αυγούστου. — Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπέδωκεν ἤδη διακοίνωσιν πρὸς τὰς μεγάλας Δυνάμεις, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ ὅπως ἐν ἡ περιπτώσει δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ Ἐνωσις τῆς Νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὴν νὰ ἀντικαταστήσῃ δι' Ἑλληνικοῦ στρατοῦ τὰ ἐν Κρήτῃ διεθνῆ στρατεύματα.

Ἐκ τῆς «Ἀστραπῆς»

Πληροφορίας πολὺ εὐχαρίστους διὰ τὸν ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμόν καὶ ἰδιαίτερος διὰ τοὺς ἀδελφοὺς Κρήτας ἔχομεν νὰ μεταδώσωμεν σὴ μερον.

Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας τὸ Κρητικὸν ζήτημα ἤρchiσε νὰ λαμβάνῃ τροπὴν αἰσιωτάτην, χάρις εἰς τὴν ἐμμονὴν τῶν ἀνδρείων ἐπαναστατῶν τοῦ Θερισσοῦ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως καὶ εἰς τὴν στάσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Πρωτοστατούσης τῆς Γαλλίας ἥτις ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐξεφράσθη ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως, ὡς τῆς μόνης λύσεως τῆς δυναμένης νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν εἰς τὴν μεταλόνησον, καὶ τασσομένης νῦν μὲ τὸ μέρος τῆς καὶ τῆς Ἀγγλίας ἡ πληρῶσις τοῦ προαιωνίου Κρητικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ πόθου φαίνεται ἡδη πολὺ πιθανὴ καὶ ἐπικειμένη.

Ἐμάθομεν, ὅτι ἡ χρεασινὴ συνενόησις τοῦ Πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Ράλλη ἀφείρωα ἀκριβῶς τὸ Κρητικὸν ζήτημα, εἶχε δ' ὡς ἀφορμὴν τὴν νέαν διαμαρτυρίαν ἣν τελευταῖον ἔκαμεν ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις πρὸς τὰς Δυνάμεις.

ΑΝ ΕΖΟΥΣΕ ΕΚΕΙΝΟΣ

Η Σ.Ν.Ο.Φ. ΤΟ Κ.Κ.Ε. ΚΑΙ Ο ΤΙΤΟ

(Συνέχεια εκ της 3ης σελίδος)

από το μέγεθος των διαστάσεων της αλγλης του να τον γεννήση Έλληνα, γιατί ο λαός μας είναι προωρισμένος στις μεγαλειώδεις ανακυκλώσεις και στις δραματικές εκφάνσεις της ιστορίας του να μεγαλουργῇ κάτω από την ιαθοδηγήσει μεγάλων ήγετων.

Ο Βενιζέλος δεν υπήρξε ποτέ σκλάβος των περιστάσεων. Ήξερε να υποτάσσει τις περιστάσεις και να κυριαρχῇ πάνω σ' αυτές γιατί προσωποποιήθηκε του μεγέθους του δεν έχουν και ροσκοπικές διαθέσεις. Όλες οι στιγμές είναι κατάλληλες αρκεί να υπάρξη η έσωτερική κινητήρια δύναμη που γίνεται άφετηρία για ένα ξεκίνημα.

Είναι σφάλμα ἴσως να λέγεται πως τον έλάτρευαν οι Έλληνες ήθελημένα. Φυσιολογίες της ολκής του είναι επόμενο να προκαλούν μεγάλη αντίδραση. Οι Έλληνες αναγκάσθηκαν να τον λατρεύουν. Γιατί ανθρώπινοι άστερισμοί σαν του Βενιζέλου κάνουν στους συνανθρώπους των τέτοια καταρρακτώδη ηλεκτρική εκκένωση ώστε όλα να παραλύουν μπροστά των και να πραγματοποιείται έτσι η μεγάλη τους αποστολή. Ο Βενιζέλος δεν έτραβούσε με το μέρος του τα πλήθη, αλλά με την ακτινοβολία του τα έπλεξε τόσο πολύ που άκουσια ή έκούσια τον ακολουθούσαν.

Ναι αλλά τα πάντα ρεῖ λέγει ο Ηράκλειτος.

Μιά μέρα του Μαριίου συνηθίζουν να λένουν πως πέθανε. Λάθος. Πῆγε να κατοικήση στα Ἠλύσια πεδία. Είναι άτοπο να συνδυάζουμε τα σπινθηροβόλα πνεύματα με τα φθαρτά σώματα. Ο Βενιζέλος δεν έγεννήθηκε ώστε να αποθάνη. Υπήρξε ένας κομήτης που έφθασε στον τόπο μας από τα μυστηριώδη βάθη του άπειρου, φώτισε με την ηλεκτροφόρο του δύναμη τις σκοτεινές νύκτες της εποχής μας και ακολουθώντας τη μοιραία τροχιά του έφυγε πάλι για το ταξειδί του υπερέπεραν ένφ στους ούρανούς μας σελαγίζει ακόμη το γλυκὺ φῶς που σκόρ-

Τὰ τελευταία γεγονότα και κυρίως οι ταυτόσημες αποφάσεις της ΣΝΟΦ και του ΚΚΕ με τις όποιες έτέθη πλέον άνοιχτά και ξετοίπωτα ζήτημα «ανεξάρτητης Μακεδονίας», άποκαλύπτουν και εις τους πλέον άφελεις, την προδοτική κι' έγκληματικήν συωμοσίαν, την όποιαν το ΚΚΕ έχει θέσει εις εφαρμογήν δι' όλων των μέσων εις βάρος της πατρίδος μας και κατ' έντολήν των πατρώνων του.

Μετά της πλήρη σχεδόν εκκαθάρισην της Πελοποννήσου και την ά-

Πρώτιστον ήδικόν και Ἔθνικόν μας καθήκον είναι να βοηθώμεν τις οικογένειες των μαχητών μας.

.....
ποτυχίαν των σχεδίων του ΚΚΕ εις την Νοτιαν και Κεντρικήν Ελλάδα, εύρίσκειται τοῦτο εις την ανάγκην να στηριχθῇ κατά μέγιστον μέρος εις τις ελάχιστες μειονότητες της Μακεδονίας, πλακισούμενες από πλείστους διαίω στρατολογηθέντας ή παρασυρθέντας Ἐπίσης το σχίσμα και ή αντίθεσις Τίτο—Κομμινφόρμ ειχεν ως συνέπειαι να επεκταθῇ ή

.....
πισε στους καιρούς μας.

Οι Έλληνες θά βρεθοῦν πάλι τις ήμέρες αυτές στο Ἀκρωτήρι. Ἀλλ' ἄς μὴν ποῦν ότι τοῦ κάνουν Μνημόσυνο. Μνημοσύνου έχει ή μνήμη των κοινῶν θνητῶν που να έρχεμαι κατ' αὐτό τον τρόπο στην θύμισι των επιζώντων. Στο Ὀλύμπιο μεγαλειῶ του Βενιζέλου δεν άρμόζει Μνημόσυνο αλλά προσκύνημα.

Και ένφ οι Έλληνες θ' αναπλωθῶν το Μεγάλο Ἠγέτη θ' αναβλύση πάλι στα χεῖλη τους το μοιραῖο ερώτημα «άν εξοῦσε εκείνος ;...». Ἀλλά δεν ζεῖ χωρίς όμως και να αποθάνη. Τραγική ή μοῖρα των ανθρώπων. Να άναζητοῦν στον οὐρανὸ τις αναλαμπές των κομητιῶν ἅμα χαθοῦν στο άπειρο και να μένουν νοσταλγικοὶ όνειροπόλοι των άστερισμῶν που, με υπέροχα άστραποβολήματα, φώτισε το διάβα των στα σκοτάδια της εποχής των.

αντίθεσις αὐτή και εις τους κόλπους του ΚΚΕ, με τα γνωστά αποτελέσματα της αντικαταστάσεως του Μάρκο και της πλήρους υποταγής του ΚΚΕ εις τον Δημητρώφ του όποιου τα σχέδια καλείται να έξυπηρετήση. Οὔτω οι δύο αὐτοί λόγοι ήτοι ή άποτυχία του ΚΚΕ εις την Νότιον και Κεντρικήν Ελλάδα άφ' ενός και ή υποταγή του εις τον Δημητρώφ άφ' έτέρου, το δόγησεν εις το να στηριχθῇ κυρίως εις την ώ; άνω μειονότητα, κατευθυνόμενη και δι' άλλου τρόπου υπό του Δημητρώφ, και οὔτω κατέστη το ΚΚΕ πλήρως υποτελές τούτου. Ἡ πορεία λοιπόν ή όποία σαφώς διαγράφεται πλέον δια το ΚΚΕ, είναι να έντοπίζεται συνεχώς περισσότερον εις την Βόρειον Ελλάδα, εις την όποιαν θ' αναλάβη άκριδώς τον ρόλον του Βουλγαρικοῦ Κομμινάτου. Οὔτω φθάνομεν ούσιαστικῶς εις πλήρη ένοποίησην του ΚΚΕ με την ΣΝΟΦ ή μάλλον ΚΚΕ ἴσον ΣΝΟΦ. Ἄν θά εξακολουθοῦν να υπάρχουν κι' οι δυὸ οργανισμοί ο ένας δίπλα στον άλλο, είναι γιατί κάτι περισσότερον μπορεί να έξυπηρετήση το ένα από το άλλο, και κάποιους άρελεις θά συγκρατήση ἄκ'μα το ΚΚΕ για να έξυπηρετήσοῦν τους σκοπούς του Δημητρώφ.

Όσον άφορᾷ το Τίτο οὔτος αντιλαμβάνεται φυσικά ότι το παιγνίδι αὐτό έχει σοβαρές αἰχμές κι' έναν τῶν τῶν ἰδικῶν του διεκδικήσεων αλλά και της ἰδίας της υπαρέσεως του Κι' αντιδρᾷ ένισχύοντας τὰ πιστά σ' αὐτὸν στοιχεία και όπνο μέυοντας την νέαν ήγεσίαν του συμμοριτισμοῦ. Ἐτσι μιὰ αντίθεσις και μιὰ πάλη διεξάγεται μέσα στους κόλπους της κομμουνιστικῆς ήγεσίας, ένῶ ταυτοχρόνως τὰ συμμορίτικα μπουλούκια θά ένισχύονται κι' απ' τις δυὸ μεριές ὅσον φυσικά θά είναι δυνατόν κι' ὅσο θά υπάρχουν ἐλπίδες εις τον Τίτο ότι τὰ μπουλούκια αὐτά θά βρίσκωνται υπό τὰς διαταγὰς του. Ἐτσι πρέπει να περιμένωμε μιὰ διαδικὴν άνάπτυξη μέσα στο ΚΚΕ ή όποία ή θά εκδηλωθῇ με έμφύλιο ξέσπασμα ή θά επικρατήση ή μιὰ παράταξις με γερό ξεκαθάρισμα της ἄλλης. Εἰς την προκειμένην περίπτωσιν φαίνεται να συμβαίνει το δεύτερον.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

Καλούνται τὰ νιάτα νὰ συμμετάσχουν καὶ νὰ δώσουν τὸν παλμὸν τοῦ εἰς τὸ «πενθήμερον τῶν ἐθνικῶν ἐκδηλώσεων».

Τὶς μέρες τοῦτες «π' ἀνθίσουν τὰ λουλούδια», ποὺ τὰ πλούσια μεθυστικά ἀρώματα τῆς φύσεως πλημμυρίζουν τὸ δροσερὸ ἀνοιξιάτικο ἀγέρι καὶ τὰ τελευταῖα σύννεφα ξεψυχοῦν κάτω ἀπὸ τὶς ζεστερές καὶ ζωογόνες ἡλιακτίνες γιὰ ν' ἀφίσουν νὰ ἀπλώσῃ ἡ ἄπειρος θέλησις τὸ γαλχνόλευκο πέπλο της, ποὺ τὰ παιγνιδιαρκα καλαϊδήματα τῶν πουλιῶν ἀνακατεῦνται εἰς μιὰ ὑπέροχον ἁρμονίαν μετὰ τὰ ζωηρὰ παιγνιδιαρκα καλαϊδήματα τῆς ἀθάλας παιδικῆς ψυχῆς, ποὺ μιὰ ἀπέραντος μεταμόρφωσις πραγματοποιεῖται μέσα εἰς τὴν ἀπειρον ὁμορφίαν καὶ σύνθεσιν τοῦ φυσικοῦ κόσμου, τὰ ἑλληνικὰ Νιάτα, ἄλλα μετὰ τὸ ὅπλο—ρομφαία τῆς Λευτερίας καὶ ἄλλα μετὰ τὸν δημιουργικὸν ἑλληνικὸν παλμὸν τοῦ, μετέχουν ἐνεργῶς, χωρὶς δισταγμοῦ καὶ θλιβερῆς ἐπιφυλάξεως εἰς τὴν Πανεθνικῇν Ἐξόρμησιν».

Μία σταθερὰ ἀπόφασις κρατᾷ ἀλύγιστος τὶς νεανικὰς ψυχὰς τῶν Νεοελλήνων εἰς τὸν ὑπέροχον ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους. Πρέπει νὰ δώσωμεν τὰ πάντα ἐν ἀνάγκῃ, διὰ νὰ κρατήσωμεν τὴν πατρίδα μας ἐλευθέραν. Πρέπει εἰς τὸν ἀγῶνα ὁ ὅποιος ἐπεβλήθη εἰς τὸ ἔθνος μας, νὰ πολέμησωμεν ἀλύγιστοι Μαχηταὶ καὶ νὰ κρατήσωμεν ἀπρόσβλητες τὶς ἐπάλξεις καὶ ἄσβεστον τὸ φῶς τῆς Λευτερίας.

Ἐχομεν πλήρη συνκρίσθαι τοῦ κινδύνου τὸν ὅποιον διερχόμεθα, καὶ νοιώθωμε βαθεῖα τὴν σημασίαν τοῦ ἀγῶνος μας διὰ τὸ μέλλον τῶς τῆς χώρας μας ὅσον καὶ ὅλων τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων.

Πιστεύομεν ὅτι ὑπερασπίζομεν τὶς αἰώνιες ἀξίες αἱ ὁποῖαι καὶ μόνον μποροῦν ν' ἀποτελέσουν τὸ βάθρον ἀληθῶς πολιτισμένης καὶ ἐλευθέρως ζωῆς. Ζωῆς ἑλληνικῆς.

Ὑπερασπίζομεν τὴν χριστιανικὴν πίστιν κατὰ τῆς ὁλοκληρωτικῆς ὁλιστικῆς βαρβαρότητος.

Ὑπερασπίζομεν τοὺς θεσμοὺς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐξασφαλίζουν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως καὶ τοῦ λόγου καὶ κατοχυρώνουν τὸ δίκαιον τοῦ κάθε πολίτου τοὺς θεσμοὺς ἐκείνους οἱ ὅποιοι κρατοῦν ἀνοικτοὺς τοὺς δρόμους τῆς ἐλευθέρως ἀναπτύξεως εἰς τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἔθνη.

Ἐχομεν λάβει τὴν ἀπόφασιν νὰ καθιερώσωμεν τὴν χώραν μας ἀπὸ κάθε εἶδους προδότας καὶ ἐγκληματίες καὶ διεφθαρμένους κερδοσκόπους. Διότι ὅσοι γίνονται ὄργανα τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος μας καὶ ὅσοι ὑπονομεύουν τὰ θεμέλια της, εἶναι ἴδιοι ἐχθροὶ τῆς Ἐθνικῆς μας Ὑπάρξεως.

Μαχομέθα διὰ νὰ ὑπερασπίσωμεν τὴν ἀθάνατον λαμπρὰν Ἐθνικὴν

μὴς κληρονομίαν.

Δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἡ ζωὴ εἶναι ἓνας ἀδιάκοπος σκληρὸς ἀγῶνας διὰ τὴν ἐπιβίωσιν μας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ ἰδεώδη τῆς ἀνθρωπότητος. Τρεῖς χιλιάδες χρόνια ὁ ἑλληνισμὸς ὑπῆρξε Φάρος καὶ Προμαχῶν, μέσα εἰς τὸ πέλαγος τοῦ σκότους καὶ τῆς ἐξαγριωμένης βαρβαρότητος. Καὶ οἱ Ἕλληνες! Οἱ Μάρτυρες οἱ Ἥρωες καὶ οἱ Φωτοδότες.

Ἡ μοίρα μας εἶναι καθορισμένη. Μέσα εἰς τὴν ἀπέραντον ἀνθρωποθάλασσαν ποὺ κινεῖται σάν μιὰ ἄβυσλος μαζὰ ἀπὸ τὰ ἄορατα νήματα τοῦ πεπρωμένου δημιουργῶντος καὶ καταλύοντος τὰ συστήματα καὶ αὐτοκρατορικά συγκροτήματα, ἀλλάζοντας συνεχῶς μορφὰς καὶ ἐκφάνσεις, τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἀποτελεῖ ἀληθῶς τὸ ἄλλας τῆς θαλάσσης αὐτῆς. Εἶναι ἡ θεϊκὴ θέλησις διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ ἀνθρώπου γένους ἐνσαρκωμένη εἰς

ἓνα ὑπέροχον λαόν. Τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν.

Ἐχομεν βεβαίως καὶ τὰ ἐλαττώματα μας σάν ἀνθρώποι. Μὰ ἔχομεν ὅμως τοὺς περισσοτέρους ἥρωας—μάρτυρας καὶ μεγαλοφυῆς. Εἴμεθα Μαχηταὶ καὶ Δημιουργοί. Ἡ ἱστορία εἶναι ἀφειδῆς μάρτυς—τούτου, διότι ἡ ἱστορία εἶναι ἡ ζωντανὴ εἰκὼν τῆς φυσιογνωμίας ἐνὸς λαοῦ ἐκφραζομένη μετὰ ἀδιάφυστα γεγονότα.

Μ' αὐτὰ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα καὶ τὴν ἀδιάσειστον ἀπόφασιν, θὰ συμμετάσχουν τὰ λαμπρὰ ἑλληνικὰ νιάτα εἰς τὸ «πενθήμερον τῶν ἐθνικῶν ἐκδηλώσεων». Καὶ μετὰ τὸν θεῖον παλμὸν τῆς ἁδελφῆς ψυχῆς των, θὰ διακηρύξουν οἱ ὑπέροχοι νέοι μας, ὅτι ἡ Ἑλλάς ποτε δὲν πεθαίνει, γιὰτὶ ζεῖ καὶ θὰ ζῇ αἰώνια μέσα εἰς τὴν ἀκατάλλητον καὶ ἀκατάβλητον ψυχὴν τῶν Ἑλλήνων.

«ΜΑΧΗΤΗΣ»

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ

Ὅτε τὸ πρῶτον ἀνέλαβεν τὴν διακυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος ὁ Ἐθνάρχης διηύθυνεν συγχρόνως ὁ ἴδιος καὶ τὰ ὑπουργεῖα Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν. Μεταξὺ τῶν πολ'ῶν ὑπῆρξε καὶ ἰσχυρὰ οἰκονομία πολιτικὴ φίλη τοῦ Ἐθνάρχου, μέλος δὲ ταύτης ὑπῆρξε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν μετὰ βαθμὸν Συνταγματάρχου. Μίαν πρωτὰν ὁ κ. Συνταγματάρχης ἀνευ καὶ τῆς στοιχειώδους εἰδοποιήσεως—Κροῦσις θύρας—Εἰσηλθεν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ὑπουργοῦ—Πρωθυπουργοῦ καὶ τριβῶν τὰς χεῖρας εἶπεν «Καλημέρα κ. Λευτεράκη» ὁ Βενιζέλος ἐγερθεὶς ἀπήντησεν—ἐκαστος ἄς φαντασθῇ τὸν τόνον—«Δὲν εἶμαι κ. Λευτεράκης ἀλλὰ ὁ ὑπουργὸς σου...Μηνιαῖαν κράτησιν...».

Τὴν ἐπομένην ἡ ἰσχυρὰ οἰκονομία ἐγένετο ἀντιβενιζελική.

Εἰς παρατήρησιν ἐτέρων φίλων του ὅτι ἔχασε ἰσχυροὺς φίλους ἀπήντησεν δι' τοιοῦτους φίλους δὲν θέλει.

Ἦθελεν τοὺς πολλοὺς—τὸν λαὸν αὐτὸν ἠγάπησεν πολὺ.

Μετὰ τὸ ἔθνικὸν κίνημα τοῦ 1916 εἰς Θεσσαλονίκην, ὁ Ἐλ. Βενιζέλος κατήλθεν εἰς τὰ Χανιά. Τὸ Διοικητήριον τότε ἦτο

εἰς τὸ Καστέλλι. Εἶχεν τοποθετηθῇ σκοπὸς στρατιώτης εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς μικρᾶς ὁδοῦ ποὺ ἄγει πρὸς τὸ Διοικητήριον παρὰ τὴν ὁδὸν Κανεβάρο, ἔχε ἐν τὴν ἐντολὴν ὁ φρουρὸς νὰ ἐμποδίσῃ τὴν διέλευσιν παντὸς πολίτου. Ὁ Βενιζέλος μεταβαίνων μετ' ἄλλων πεζῇ ἡμποδίσθη ὑπὸ τοῦ φρουροῦ. Οἱ ἀκολουθοῦντες ἐπεχειρήσαν νὰ προχωρήσουν ἀλλὰ ὁ Βενιζέλος τοὺς συνεισέταξε καὶ παρέμεινεν ἐκεῖ μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἀρχιφυλάκου ἀξιωματικοῦ. Τὴν ἐπομένην ὁ φρουρὸς στρατιώτης προήγετο εἰς δεκανέα, διὰ τὴν πιστὴν ἐκτέλεσιν τῆς δοθείσης εἰς αὐτὸν ἐντολῆς.

Ὅταν Ἐκεῖνος ἐθεμελίωσεν τὴν ἑλληνοτουρκικὴν φιλίαν μερικοὶ πολιτικοὶ συνεργάται του καὶ πολλοὶ ἀξιωματικοὶ εἶχον τὴν γνώμην ὅτι κακῶς καὶ ἐπικινδύνως παρεμελεῖτο στρατιωτικὴ ὀργάνωσις καὶ προπαρασκευὴ δι' ἐπικείμενον πόλεμον. Ζωηροτέρα κίνησις ἐξεδηλώθη μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὰς φρουρὰς τῶν βορείων ἐπαρχιῶν.

Ἐπανελθὼν ἐξ Ἀγκύρας μετέβη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ (Συνέχεια εἰς τὴν 12ην σελίδα)

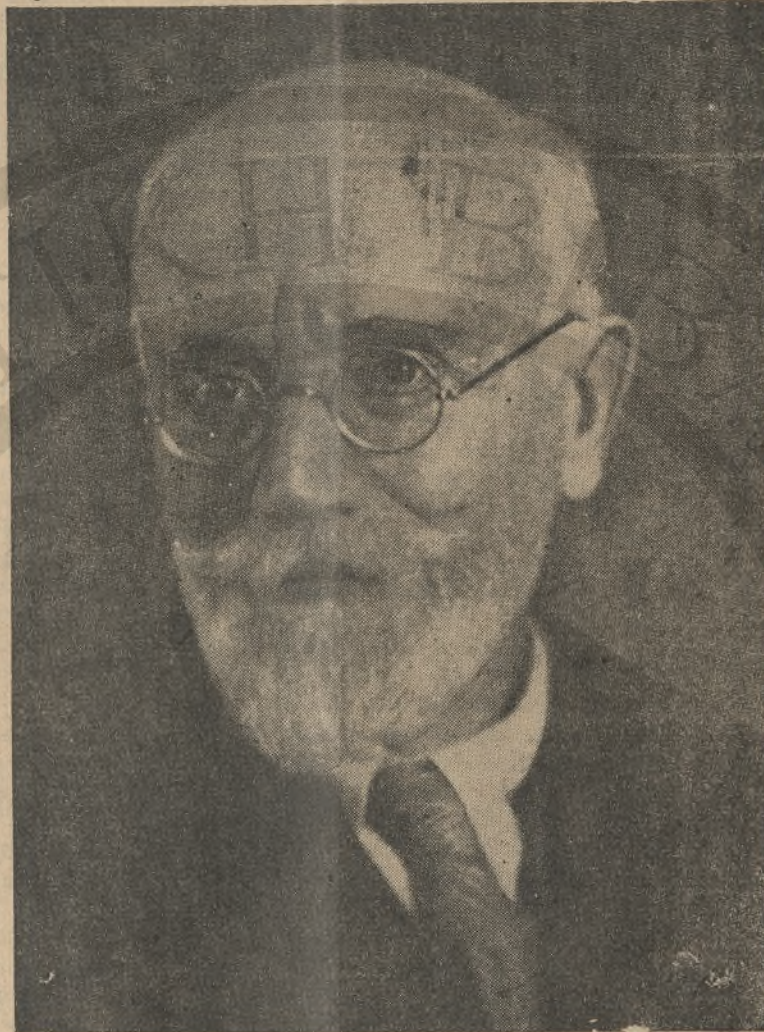

Τις μέρες τοῦτες θὰ φιλοξεῖνη ἡ πόλις μας τὸν ἄξιον διάδοχόν—υἱὸν τοῦ Μεγάλου Ἐθνάρχου καὶ ἀρχηγὸν μας κ. Σοφοκλῆν Βενιζέλον, ὡς καὶ τὸν ἐγγονὸν τοῦ κ. Ἐλευθέριον Κ. Βενιζέλον. Ἔρχονται διὰ νὰ παραστοῦν εἰς τὸ Μνημόσυνον τοῦ Μεγάλου Ἐθνάρχου καὶ γεννήτορος αὐτῶν καὶ διὰ νὰ παραμείνουν—δι' ὀλίγον ἔστω—μεταξὺ τῶν προσφιλῶν συμπατριωτῶν τῶν.

Ἡ Φιλελευθέρα Νεολαία τοὺς ὑπεδέχεται μὲ ὅλως ἰδιαιτέρα χαρὰν καὶ τῶν εὐχεται μὲ τὴν καρδιά της τὸ ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΝ στὸν τόπον μας καὶ ἰδιαιτέραν τῶν πατρίδα.

Ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν νεαρόν Ἐλευθέριον Βενιζέλον ὅστις διὰ πρώτην φορὰν προσέρχεται στὸ Τιμημένο Νησί μας, ἀπευθύνομεν μὲ ἄπειρον ἐνθουσιασμόν ἓνα εὐγενικὸν χαιρετισμόν.

Ἡ Φιλελευθέρα Νεολαία ἐκτιμᾷ τὸν εὐγενῆ καὶ ὑψηλόφρονα χαρακτήρα τοῦ καὶ ἀναμένει ἀπ' αὐτὸν τὴν συνέχισιν τοῦ Μεγάλου Ἔργου.

Πρὸ 14 ἐτῶν ὁ Μέγας Ἐθνάρχης, ἐγκατέλειπε τὴν ζωὴν μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸ Ὑπερπέραν. Ὑστερ' ἀπὸ ἡμίσεως αἰῶνος σκληροὺς ἀγῶνες, διὰ τῶν ὁποίων κατάρθωσε ἐκκινῶντας ἀπὸ τὸ χωρίον τοῦ Μουρνιῆς καὶ παραλαμβάνοντας τὴν μὲν Ἑλλάδα παραπαίουσιν, τὴν δὲ ἰδιαιτέραν τοῦ πατρίδα ὑπόδουλον νά τὰς καταστήσῃ ἀληθεῖς προμαχῶνας καὶ ὑποδείγματα εἰς τὴν Βαλκανικὴν, ἀπῆλθε ἀφοῦ ἔπαιε τὸ ποτήριον τῆς ἀγνωμοσύνης μέχρι τρυγός.

Ἐξόριστος ἀπὸ τὴν μοχθηρίαν, τὴν ὅτουλον μικρότητα καὶ τὴν εὐτελεῆ δημαγωγίαν τῶν μικρῶν ἀντιπάλων του, μὲ τὴν πικρίαν τῆς ἀχαριστίας, ἐδέχθη τὸ μοιραῖον μὲ τὴν Ὀλυμπίαν γαλήνην τοῦ Ἡμιθέου. Καὶ ἄφηκε μίαν μόνον ὑποθήκην πρὸς τὸν λιὸν τὸν ὁποῖον ἠγάπησε τόσον. Πίστιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀγάπην εἰς τὴν Ἐλευθερίαν. Ἀκατάβλητον μαχητικὸν φρόνημα. Τίς ἱερὲς αὐτὲς ὑποθήκες ἡ Φιλελευθέρα Νεολαία ὀρκίστηκε νά τις κρατήσῃ μέσα σιῇ καρδίᾳ τῆς πάντα ἀδιάβλητες μέχρις οὗτοῦ ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου.

Η ΑΡΝΗΣΙΣ ΠΟΥ ΕΚΥΒΕΡΝΗΣΕ

δόν

“Ηρπαζαν από εκεί μέσα με μεγάλην προθυμίαν κάθε τι πού άντε-
στρατεύετο εις τήν χριστιανικήν θρη-
σκείαν καί ήθικήν, κάθε τι πού έ-
κλόνιζε τὰ θεμέλια τῆς κοινωνίας
καί εὐνοοῦσε τὴν παραστρατημένην
ζωήν. Καί με στόμφρον πού ταιριάζει
εἰς τοὺς ἡμιμαθεῖς, τὸ ἐξεφούρ-
νιζαν εὐκαίρως ἀκαίρως εἰς τὸ κα-
φνεῖον—προσφιλές των ὁλοήμερον
ἐνδιαίτημα—εἰς τὸ κουρεῖον, εἰς τὸ
μπακάλικο, εἰς τὸν δρόμον, εἰς τὸ
αὐτολίνητον, παντοῦ ὅπου ἐδλεπαν
ὅπου ὑπῆρχαν ἀπλοῖκοι ἃ ἄνθρωποι
πρόθυμοι νὰ τοὺς θαυμάσουν. «Σή-
μερα ἡ ἐπιστήμη ἀπέδειξε ὅτι δὲν
υπάρχει Θεός», ἔλεγαν. «Ὁ κό-
σμος ἔγινε μόνος του. Οἱ φυσικοὶ
νόμοι ἔγιναν μόνον των. Τὰ ζῶα
καί αὐτὰ ἔγιναν μόνον των. Ὁ ἄν-
θρωπος ἔγινε ἀπὸ τὰ ζῶα ! Ἡ ψυ-
χή ; Ποιὸς τὴν εἶδε τὴν ψυχὴ ; Λοι-
πὸν δὲν ὑπάρχει. Ἡ θρησκεία, τί-
ποτε καί αὐτή. Ὅλα αὐτὰ . . τὰ ἀπέ-
ρριξαν ἡ ἐπιστήμη»

Καί ὁ κατήφορος δὲν ἐσταμιτοῦ-
σε ! Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ χωρὶς φραγ-
μόν, χωρὶς ἀκόμα τὴν αὐτονόητον
ἐπιφυλακτικότητα καί περίσκεψιν
πού δείχνει ὁ ἀληθινὸς ἐπιστήμων,
ἀκόμη καί διὰ τὰ πορίσματα τῆς αὐ-
στηρῶς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης του,
ἐχλεύαζαν, ἐσάρκαζαν κάθε πίστιν,
κάθε ἡθικὴν κανόνα ζωῆς καί εἴ-
τε τὸ ἤθελαν, εἴτε δὲν τὸ ἤθελαν,
εἴτε ἀπὸ δόλον, εἴτε ἀπὸ ἐγκλημα-
τικὴν πάντως ἐπιπολαιότητα, ἐσπρω-
χναν τοὺς ἄλλους, τοὺς νέους ἰδίως,
εἰς κάθε φαυλότητα. Ἀκούη περισ-
σότερον : Ἐσπρωχναν πρὸς τὸν θά-
νατον. Τὸν θάνατον, πού εἶναι ἡ ἄρ-
νησις εἰς τὴν τελευταίαν τῆς συνέ-
πειαν !

Διότι ἡ ζωὴ δὲν γίνεται μόνον
με τὴν ἄρνησιν !

Τὰ υποκατάστατα

Ἡ ζωὴ δὲν γίνεται μόνον με τὴν
ἄρνησιν. Ἡ ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος θέλει
νὰ ζήσῃ, θέλει κάπου νὰ στηριχθῇ.
Καί ἐπειδὴ, με τὴν ἄρνησιν, τοῦ ἔ-
πήραμε τὴν πίστιν, καταφεύγει εἰς
κάτι ἄλλο, ζητεῖ κάποιο ἀποκοῦμ-
πι, ὡς υποκατάστατον τῆς πίστε-
ως, πού τοῦ ἐπήραμε. Καταφεύγει
ὅπου ὁρῇ· εἰς τὴν ἀντίφασιν, εἰς τὸν
Νίτσε... εἰς τὸν Βουδδισμόν, ὅπου
φαντασθῇτε, τέλος πάντων. Εἶναι
χάρμα, πράγματι, νὰ ἀκούετε ἄρνη-

τὴν «διανοούμενον», ὁ ὁποῖος σὰς
ἐκθέτει ἰδέας πού γρονθοκοποῦνται
μεταξύ των, ὅπως οἱ πυγμάχοι εἰς
τὸ «ρίγκ». Ἄλλως τε, αἱ ἀντιφά-
σεις ἀποτελοῦν τὸ χαρακτηριστικόν
τῆς νοστροπίας τοῦ ἀρνητικοῦ πολι-
τισμοῦ. Ὁ ἀρνητὴς, δέχεται σήμε-
ρον κάτι με φανατισμόν, ἔτοιμος
νὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ αὐριον με ἄλ-
λο, ἀρκεῖ νὰ εὕρῃσκῃ πάντοτε κά-
τι, με τὸ ὅποῖον νὰ διδῇ τὴν ἐντύ-
πωσιν τῇ δικαιολογίας διὰ τὸ γκρέ-
μισμα, εἰς τὸ ὅποῖον ἔχει ἀφιερῶ-
σει τὴν ζωὴν του

Εἰς τὴν σειρὰν αὐτὴν ἔρχεται κα-
τόπιν, ἡ ψευτική, ἡ καμουφλισμέ-
νη θρησκευτικότης, εἰς τὴν ὁποίαν
μοιραίως καταλήγει ὁ ἄνθρωπος αὐ-
τός Πολέμιος τῆς ἀληθινῆς, τῆς
γενήσιας, τῆς πηγαίας θρησκευτικῆς
ζωῆς, ἀλλὰ ὑποχρεωμένος ἀπὸ ἐπι-
τακτικὴν ψυχολογικὴν ἀνάγκην, νὰ
ὁρῇ κάτι διὰ νὰ ἐκανοποιήσῃ τὴν
θρησκευτικὴν πείναν πού νοιώθει
μέσα του, δὲν διστάζει νὰ δεχθῇ ὡς
θρησκείαν του καί τὸ ἐξωφρενικώ-
τερον, πού μπορεῖ νὰ φαντασθῇ κα-
νεῖς Καί εἶναι συνηθιστάτων τὸ φαι-
νόμενον τοιοῦτων ἀνθρώπων, πού
γκρεμίζουν τὴν θρησκείαν τοῦ Χρι-
στοῦ ἀπὸ μέσα τους, διὰ νὰ ὑποδο-
λωθοῦν ὕστερα εἰς τὰς χονδροειδε-
στέρας προλήψεις. Εἶναι γνωστὸν
ἄλλως τε, καί ἀπὸ τὴν ἱστορίαν καί
ἀπὸ τὴν σύγχρονον πείραν, ὅτι εἰ
μεγαλύτεροι «ἄθεοι», «ὀρθολογισταί»
κλπ ἦσαν οἱ μεγαλύτεροι προληπτι-
κοί, οἱ περισσότερον δεισιδαίμονες.
Ἡ δεισιδαιμονία εἶναι τὸ ὑποκατά-
στατον τῆς πίστεως εἰς τὴν ψυχὴν
τοῦ ἀρνητοῦ.

Διὰ τί ;

Καί τώρα προβάλλει μόνον του
τὸ ἐρώτημα. Διὰ τί λοιπὸν ὅλα αὐ-
τά ; Διὰ τί αὐτῇ ἡ τόσον πείσμων
ἄρνησις ; Διὰ τί αὐτὸ τὸ γκρέμισμα ;
Διὰ τί αὐτὸς ὁ πόλεμος κατὰ τῆς
χριστιανικῆς πίστεως ; Ἡ ὁποία ἐπὶ
τέλους, ἀπετέλεσε ἐπὶ χιλιάδας ἐτῶν
καί δι' ἑκατομμύρια ἀνθρώπων τὴν
θάσιν διὰ μίαν ἐκπολιτιστικὴν προσ-
πάθειαν ; Διὰ τί λοιπὸν ;

ὑποθέσατε ὅτι γίνεται ἐρώτησις
εἰς ἕνα ἀρνητὴν. Ἡποία θὰ εἶναι ἡ
ἀπάντησις ; Ἡ ἀπάντησις θὰ εἶναι
κατ' ἀρχὴν ἕνα. . γέλοιο ! Γέλοιο
ὕψηλῃς περιφρονήσεως. Ἄλλως τε
εἶναι γνωστὸν, ὅτι τὸ εἰρωνικόν,
περιφρονητικὸν γέλοιο ἀπετέλεσεν,
εἰς τὸ παρελθὸν κυρίως, τὸ κυριώτε-

ρον ἐπιχείρημα καί ὄπλον τῆς ἀπο-
στασίας. Αὐτὸ ἀπεργάζεται τὴν
πνευματικὴν μας σκλαβιά. Καί πολ-
λοὶ ἐνεφανίζοντο ὡς ἄπιστοι, μόνον
κα' μόνον, διότι ἐφοβήθησαν τὸ γέ-
λοιο, τὴν διακωμῶδησιν καί τὸ μαρ-
τύριον τῆς γελοιοποιήσεως. Ἄλλ'·
ὅταν ἡ εἰρωνία ᾔεν σὰς κάνει ἐντύ-
πωσιν καί ἀξιῶσετε μίαν σοβαρὰν
αἰτιολογίαν τῆς ἀρνήσεως, τότε θὰ
ἀκούσετε διαφόρους ἐπικλήσεις, αἱ
ὁποῖαι κάνουν ἐξχωριστὴν ἐντύπω-
σιν. ὅχι ὅμως διὰ τὴν σαφήνειάν
των. Ὅπωςδήποτε θὰ τὰς ἐξετάσω-
μεν τὰς ἐπικλήσεις αὐτάς, διότι
πρέπει νὰ ξέρῃ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς
ποῖοι ἦσαν οἱ λόγοι, ἔνεκα τῶν ὁ-
ποίων προσεκλήθη νὰ ἐγκαταλείψῃ
καί νὰ ποδοπατήσῃ ἐκεῖνο, πού
ἀπετέλει μέχρι τοῦδε τὸ βάθρον τῆς
πνευματικῆς σου ζωῆς.

Θὰ ἀρχίσωμεν, με τὴν πρώτην
ἀπὸ τὰς ἐπικλήσεις αὐτάς. Καί τὸ
πρῶτον πού ἐπικαλεῖται ἡ ἄρνησις
ὡς δικαιολογίαν τῆς εἶναι ἡ ἐπι-
στήμη (Συνεχίζεται)

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

Ἡ σπουδάζουσα νεολαία τῆς
Τουρκίας φαίνεται νὰ ἔχῃ τελευταί-
ως ὑποστῇ ἐθνικιστικὸν παροξυσμόν.
Καί διακηρύττει ὅτι αἱ Κύπρος εἶ-
ναι Τουρκικὴ καί πρέπει νὰ ἐνωθῇ
με τὴν Τουρκίαν. Δὲν ὑπάρχει καμ-
μιὰ ἀμφιβολία γιὰ τὸ ὅτι ὁ θόρυ-
βος αὐτὸς τῶν τούρκων ἀποβλέπει
εἰς τὸ ὅτι νὰ δημιουργήσῃ ἀντίπαρον
ἐναντι τῶν ἐλληνικῶν ἀξιώσεων ἐπὶ
τῆς Νήσου. Εἶναι ὅμως τόσον χον-
δροκομένες ὅλες αὐτὲς εἰς προσπά-
θει(ς) τῶν φίλων Τούρκων καί τόσον
ἀδόκιμες, ὥστε νὰ μᾶς κάμνουν
ν' ἀμφιβόλλωμεν γιὰ πολλὰ ἀφο-
ρῶντα τὴν σπουδάζουσαν Τουρκικὴν
Νεολαίαν. Καί πρὸ πάντων διὰ τὴν
εὐλικρίνειαν τῶν φιλικῶν αἰσθημά-
των των. Δὲν μποροῦν οἱ νεαροὶ αὐ-
τοὶ φίλοι νὰ γίνωνται ὅργανα σκο-
τεινῶν ἀντιελληνικῶν σχεδίων, τὰ
ὁποῖα ἀποβλέπουν εἰς τὸ νὰ μιταίω-
σουν εὐγενεῖς δικαίους καί ζωηροὺς
πόθους τοῦ ἔθνους μας. Ἐφ' ὅσον
εἶναι πραγματικοὶ φίλοι, πρέπει
πρῶτ' ἅπ' ὅλα νὰ προσπαθήσουν νὰ
θεμελιώσουν τὴν φιλίαν πάνω εἰς
τὴν κατανόησιν. Καί πρὸς τούτοις
πρέπει νὰ κατανοήσουν ὅτι ἡ Κύ-
προς εἶναι καί θὰ γίνῃ ἐλληνική.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΛΙΠΟΤΑΚΤΗ

Β'.

Τώρα ο Βαγγέλης τὸ εἶχε ρίξει στὸ νταίλι. Ἀρχισε νὰ περιποιῇται τὰ ροῦχα του. Πλάτηκε τὸ πανταλόι του καὶ τῶκανε σὰ ναύτης ἔβαλε τσέπες μπροστά κοφτές. Μάλι κατσαρωμένο καὶ δίκωχο στραβά, μόλις ποὺ στεκόταν στὸ κεφάλι του.

Παρέα ἔκαναν οἱ τρεῖς, Βαγγέλης, Καραγγέλης καὶ Τσιώμης. Πιὸ ἔξυπνος, λιγώτερο ἀγράμματος ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὁ Βαγγέλης, ἐπεδλήθηκε σὰν ἀρχηγὸς τῆς παρέας.

Καὶ ὅταν καθόνταν ξαπλωμένοι στὸ γρασιδί οἱ τρεῖς φίλοι, διαρκῶς κάτι εἶχαν νὰ ποῦν. Ἐλεγαν, ἔλεγαν, ἀλλὰ περισσότερα ἔλεγε ὁ Βαγγέλης.

Ἀπὸ λόγο σὲ λόγο ἦρθε κουδέντα γιὰ τοὺς συμμορίτες. Ὁ Βαγγέλης ἔβλεπε μὲ τὰ μάτια τῆς φαντασίας του τὴν εἰδωλιακὴ ζωὴ ποὺ θὰ περνοῦσε, ἐὰν ἀντὶ νὰ ἔχη μουλάρι στὸ στρατὸ, ἦταν συμμορίτης.

Κρύες δρυσοῦλες, ξάπλα κάτω ἀπ' τὰ πλατάνια, ἀρνὶ στὴ σούβλα καὶ κάπου—κάπου πλιάτσικο.

Αὐτὸς καθὼς εἶχε κένει στὸν Ε. Λ. Α. Σ. καὶ εἶχε πάρει τὸν ἀέρα—ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἦταν λεβέντης, ψηλὸς, γερός, γρήγορος—θὰ τοὺς ἐπεβάλλετο καὶ θὰ γινόνταν καπετάνιος. Ἀπὸ τώρα εἶχε διαλέξει καὶ τὸ ὄνομά του: θὰ λεγόταν «**καπετάν Πάϊκος**».

4. Τὰ ὄνειροπολήματα τοῦ Βαγγέλη.

Πολλὲς φορές κλειοῦσε τὰ μάτια καὶ ἔβλεπε μπροστὰ του τὸν ἑαυτὸ του γεμάτο φουσκελίκια καὶ χειροβομβίδες, μὲ τὸ καλπάκι «**Δημοκρατικὸς Στρατὸς**» νᾶναι ὁ φόβος καὶ τρόμος τῶν χωριῶν.

«**Καπετάνιο μου πάρε με νὰ γίνω σκλάβος σου**», τοῦλεγε τὸ κορίτσι ἀπὸ τὰ Μεγάλα Λειβάδια, ὅταν ἓνα βράδυ μπήκε μὲ τὴ φανταστικὴ συμμορία του στὸ χωριὸ καὶ ἔπιασε τὸν πατέρα τῆς κόρης γιὰ νὰ τὸν ἐκτελέσῃ σὰ φασίστα: «**πάρε με μαζί σου ἀλλὰ συχώρεσε τὸν πατέρα μου**».

«**Καὶ αὐτὰ γιὰ τὰ παλληκάρια νὰ πιοῦν ρακί**» καὶ τοῦδινε ἓνα σακκουλάκι χρυσᾶ νομίσματα.

Ὁ καπετάνιος τὴν κύτταζε—ἔφτυνε καταγῆς—ἔδινε μιὰ κλωτσιὰ στὸν γέροντα καὶ τὸν ἔδιωχνε.

«**Ἀντε ζῆσε γιὰ χατήρι τῆς κόρης σου**».

Καὶ ἡ κόρη ἔπεφτε στὴν ἀγκαλιά του.

—Τώρα στὸ ἄλλο χωριὸ ἐδίκαζε καὶ ἔδγαζε ἀπόφασι.

«**Νὰ ἐκτελεσθοῦνε**».

Καὶ τὰ τόμμικαν ἔρριχναν κάτω δέκα κορμιά.

—Καὶ σὲ μιὰ μάχη μὲ τὸ Στρατὸ, πρώτος καὶ καλύτερος μὲ τὰ παλληκάρια του:

«**Ἀπάνω τους. Τοὺς φάγαμε τοὺς φασίστες**». Καὶ τὸ πολυβόλο ἐγάζωνε συνέχεια, ἔμπαινε νικητὴς στὸ χωριὸ καὶ μέσα στοὺς σκοτωμένους ἔβλεπε μὲ τὰ μάτια τῆς φαντασίας του καὶ τὸν παλιὸ Λοχαγὸ του, ποὺ τὸν ἔδιωξε ἀπὸ τὸ Τάγμα.

—Καὶ ἔπειτα γίνεται εἰρήνη γιατί ἐπεκράτησαν οἱ ἀντάρτες ἀφροῦ ξεκαθαρίσανε τοὺς φασίστες καὶ ὁ Βαγγέλης Βαφειώτης ἦτανε τώρα Διοικητὴς Συντάγματος—ὁ καπετάν Πάϊκος μὲ τ' ὄνομα.

Καὶ παρουσιάστηκε μιὰ μέρα στὸ χωριὸ του καὶ τὸν εἶδε ἡ μάνα του καὶ σταυροκοπήθηκε.

—Ποῦ εἶναι ὁ πατέρας νὰ ἴδῃ νὰ μὲ καμκρώσῃ; Τῆς εἶπε.

—**Πέθανε παιδί μου ἀπ' τὸν καημὸ του ποὺ ἔγινε Βούλγαρος** τοῦ ἀποκρίθηκε.

Αὐτὰ ὠνευρεῖσταν ὁ Βαγγέλης—ἀλλὰ τὰ ὅνειρα τὰ δέικοπτε ἡ φωνὴ τοῦ Λοχία ποὺ τοῦ ἔλεγε νὰ πάη γιὰ ἱπποκομία.

5.—Ἡ λιποταξία.

Ἐνα βράδυ στὸ προσκλητήριό τῆς 1ης Φεβρουαρίου, οἱ Βαφειώτης καὶ Τσιώμης ἦσαν ἀπόντες καὶ τὸ πρωὶ τῆς ἄλλης μέρας δὲ φάνηκαν. Ἀπὸ κουδέντες διάφορες καὶ ἀπὸ ἔρευνα στὰ πράγματα τοὺς, φάνηκε πὼς λιποτακτήσανε.

Ἐξετάστηκε ὁ στρατιώτης Καραγγέλης ποὺ ἦταν παρέα τους καὶ ἀπὸ αὐτὸν φάνηκε καθαρά, πὼς ἔφυγαν γιὰ τοὺς συμμορίτες. Ἀπὸ καιρὸ ὁ Βαφειώτης τοὺς παρακινοῦσε νὰ φύγουν καὶ στὸ τέλος παπέσυρε τὸν πιὸ χαζὸ, τὸν Τσιώμη.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Τὸ ἡμερολόγιό τοῦ Βαφειώτη

Ἀπὸ δῶ καὶ πέρα τῇ ζωῇ τοῦ λιποτάκτη μᾶς τῇ δίνει τὸ σημειωματάριο, ποὺ δρέθηκε ἐπάνω του ὁ

ταν σκοτώθηκε.

Ἀπόλυτα αὐθεντικὸ, μὲ μερικὲς μόνο ἀλλαγὲς στὴν ὀρθογραφία, θὰ ἐκτυλίξῃ μπροστὰ μας, σὰν σὲ κινηματογραφικὴ ταινία, ὅλη του τὴ ζωὴ, μὲ τίς χαρὲς τῆς καὶ τίς λύπες τῆς, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἐγκατέλειψε τοὺς συναδέλφους του στὸ στρατὸ, ἕως τὴ στιγμὴ ποὺ σκοτώθηκε.

Δευτέρα 2 Φεβρουαρίου

Χθὲς βράδυ φύγαμε ἀπὸ τοὺς Φασίστες. Ὁ Καραγγέλης δέλιασε καὶ δὲν ἦθε στὸ ραντεβὺ. Βαδίσουμε ἐγὼ καὶ ὁ Τσιώμης ὅλο τὸ βράδυ. Ὑποφέραμε ἀπὸ τὴν κακοκαιρία.

Φθάσαμε στὴ Κρώμνη. Περιμέναμε νὰ ξημερώσῃ καλὰ γιὰ νὰ μποῦμε μέσα στὸ χωριὸ, γιὰ νὰ μὴ γίνη παρεξήγησις.

Δὲν δρῆκαμε ψυχὴ. Ἐρημιά.

Τι μᾶς ἔλεγε ὁ σύνδεσμος στὰ Γιαννιτσὰ πὼς μόλις γοῦμε ἔξω θὰ εἶναι τὰ φυλάκια τῶν συντρόφων καὶ πὼς στὴ Κρώμνη εἶναι δάσις; Ἴσως θὰ πήγανε πουθενὰ γιὰ ἐπιχειρήσεις.

Θὰ ἀνάψουμε φωτιά καὶ θὰ κοιμάται ὁ ἕνας, ὁ ἄλλος θὰ φυλάει. Δὲν ἔχουμε δόλεις καὶ ὅπλα.

Τρίτη 3 Φεβρουαρίου

Εὐτυχῶς ποὺ ξημέρωσε. Πολὺ τρομάξαμε τὴ νύχτα μοναχοὶ μας σ' αὐτὸ τὸ ἄδειο χωριὸ.

Μεσημέρι καὶ μᾶς ἔκοψε ἡ πείνα.

Ὁ Τσιώμης ἀρχισε νὰ γκρινιάζῃ πὼς τὸν πῆρα στὸ λαϊμὸ μου.

Δὲν ἔχει κουράγιο. Ἀλλὰ γιατί νὰ μὴ φαίνεται κανεῖς; Καὶ ποῦ εἶναι οἱ ἀποθήκες καὶ οἱ ἐφοδιασμοὶ καὶ οἱ φοῦρνοι ποὺ κάνουν ψωμί γιὰ τὰ παιδιὰ; Τι μᾶς ἔλεγαν στὰ Γιαννιτσὰ; Μπᾶς καὶ μᾶς γέλασαν ἡ εἶναι ἄλλοῦ καὶ δὲν ἦθελαν νὰ μᾶς τὸ ποῦν γιατί δὲν μᾶς εἶχαν ἐμπιστοσύνη;

Μάνα μου τί πείνα ποὺ ἔχω! Καὶ ἔρχεται τὸ βράδυ καὶ τρέμω. Μὲ νευριάζει καὶ ὁ Τσιώμης ποὺ κλαίει σὰν μικρὸ παιδί.

Τετάρτη 4 Φεβρουαρίου

Σκάψαμε σιὰ χωράφια καὶ ἠδραμε πατάτες, τίς ψῆσαμε καὶ φάγαμε. Δὲν ἔχουμε ἄλατι. Θὰ τὸν δέλω τὸν Τσιώμη γιατί μοῦ θυμίζει τὸ φαί τοῦ λόχου. Δέει πὼς θὰ γυρίσῃ πίσω. Θὰ ἀνεβούμε στὸ ὕψωμα, μπᾶς καὶ δοῦμε κανένα φίλο.

Συνεχίζεται

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Ο ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ

Ἡ γριὰ Σήφαινα, ἀνέβαινε σιγά—σιγά τὸ δρόμο τοῦ χωριοῦ κάτω ἀπ' τὸ νεκροταφεῖο. Στὴν ἀγκάλη της ἐσυγκρίτιε λίγα ξερόκλαδα. Θὰ τύχανε στὰ πόδια της καθὼς ἐπρόβερνε κατὰ τὰ «πεζούλια» νὰ βιγίση ἀνοιχτὰ τὸ δρόμο τῆς χώρας.

Ἦτανε ὥρα νὰ γυρίση ὁ Σήφης ὁ ἄντρας τῆς. Ἐπεινούσανε καὶ τὰ ἔχνη μέσα σφιλιστὰ δλημερὶς κι' ἂν δὲν ἔφτανε ὁ Σήφης ὡς ἀργὰ ἔπρεπε ἔκεινη νὰ πασκίση νὰ βγῇ στὸ σοφὰ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδας)

λέσας εἰς γενικὴν συγκέντρωσιν τοὺς ἀξιωματικούς πρὸς τοὺς ὁποίους ὁμίλησεν εἰπὼν μετοξὺ ἄλλων τὰ ἐξῆς περίπου.

Κύριοι ἐπληροφόρηθην ὅτι ἀνησυχεῖτε ὡς καὶ τοὺς λόγους τῶν ἀνησυχιῶν σας. Σὰς βεβαίῳ ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι μακρὰν καὶ ὅταν θὰ πρόκειται νὰ γίνῃ θὰ τὸ γνωρίζω τουλάχιστον ἕνα χρόνον πρωτίτερα καὶ τότε θὰ ἔχωμεν τὸν καιρὸν νὰ ἐτοιμασθῶμεν—τὸν παρελθόν μου ἐγγυᾶται δι' αὐτὸ πού σας λέγω—ἐν τῷ μεταξύ ἔχομεν νὰ ἐκτελέσωμεν τὰ παραγωγικά ἔργα διὰ νὰ καταστῶμεν κατὰ τὸ δυνατόν αὐτάρκεις.

Εἰς τὴν συγκέντρωσιν παρευρίσκοντο ἄλλοι ἀξιωματικοὶ οἱ ὁποῖοι εἶχον παύσει νὰ εἶναι Βενιζελικοί—ἴσως δι' ὄν λόγον, ὁ ἀφελὴς Ἀθηναῖος ἐπιθυμοῦσε τὸν ἐξωστρακισμόν τοῦ Ἀριστείδου—εἶχον γίνει Παγκαλικοί, Κονδυλικοί κλπ. Τοιοῦτοι ἐβεβαίωσαν τὸ γράφοντα. «Μὰς ἐπείσεν ἀπωλύτως ὅλους». Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τὸν ἀκούσῃ κανεὶς καὶ νὰ μὴ τὸν πιστέψῃ. Αὐτὰ ἐγένοντο τὸ 1931.

Ὁ πόλεμος ἐγένεντο τὸ 1940. Ἐάν ἐκεῖνος δὲν ἔβλεπεν τὸν μακρὰν καὶ ἐσυμφωνοῦσεν μετὰ τὰς γνώμας τῶν Στρατιωτικῶν, θὰ ἐφοδιαζόμεθα ἀπὸ τότε διὰ πολεμικοῦ ὕλικου, τὸ ὅποιον θὰ ἦτο ἄχρηστον μετὰ 9 χρόνια καὶ δὲν θὰ εἶχαμεν τὰ μέγιστα παραγωγικά ἔργα.

νὰ κατεβάσῃ χόρτα νὰ τὰ ταΐσῃ. Ἦθέλανε καὶ νερό. Ἦθελε νὰ γεμίση καὶ τὴ στάμνα. Δὲν εἶχε μαγερεμένο τίποτα ἀποξηγνοιασμένη ἀπ' τὸ φεῦγα τοῦ γέρο. Ἐλόγιαζε καὶ τὸ σπαρμένον στὸ πλάϊ πού τὸ κατατρέχαν οἱ βοσκοί. Καὶ τὴ γουρουνά ποῦ δειχνε πῶς θὰ γεννήσῃ γρήγορα. . . .

Μὲ τὴ ξερβὴ χέρα παρακρατοῦσε τὴ φουσιτάνα τῆς νὰ μὴν παρασέρνῃ τὰ πηλὰ τῆς στράτας. Ἀναντιρᾶνιζε τὴν καμποῦρα τῆς ὅπως—ὅπως σὲ κάθε σκαλί, ἀγγομάχιε κι' ἔλεγε μὲ τὴν ἀπαντὴν τῆς :

—Νὰ μὴν ἦτανε κανεὶς νὰ μὴν ἦτανε

Στὸ πεζούλι τοῦ ποτιστηριοῦ πού κούμπισε νὰ πάρῃ ἀναπνοὴ ἀπάντηξε τὴν Ἀσημένια τὴ γυναικὰ τοῦ Φραγκοστρατῆ τοῦ μεγαλονοικοκύρη τοῦ χωριοῦ. Στραβωμένη ἀπ' τὸ καθησιδ ἔπιασε τὴ στράτα νὰ βρῇ καμιά νὰ σουχλίσῃ νὰ περάσῃ τὸ μεράκι τῆς.

—Ἰντα γερόντισσα ;

—Καλὰ στρατίνα. Κούραση.

—Κάτσε νὰ ξεκουραστῇς.

—Νὰ κάισω ; Καὶ τὴ δουλειά ; καὶ τὰ ἔχνη ;

—Αἷ ἔχεις καιρὸ. Νὰ σοῦ πῶ καὶ τὰ χαμπάρια ;

—Πιὰ χαμπάρια πές μου.

—Ἀποθαίνει ὁ Κουλούρης.

—Ἀποθαίνει ;

Ἡ γριὰ Σήφαινα ἄφησε τὰ ξερόκλαδα στὸ πεζούλι ἔλυσε τὸ τζεμπέρι καὶ σὰν νὰ θυμήθῃ καὶ ἀπότομα μιὰ παλιὰ ἱστορία ἐσυμφώνησε τὰ μάτια τῆς κι' ἔλεγε πάλι μὲ τὴν ἀπαντὴ τῆς :

—Ὁ Βαρδῆς. Ὁ Κουλούρης ἀποθαίνει . . .

—Ὁ ἀέρας κουνοῦσε τὰ μαλλιά τῆς ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ λυτὸ τζεμπέρι ἔδινε καιρὸ στὴ φουσιτάνα καὶ στὴν ψυχὴ νὰ φουσκώσουνε ν' ἀπλώσουνε ἀπαράλλαχτα ὅπως τότες πού σεργιάνιζε μὲ τοσοὶ διάνους τοῦ πανέρα τῆς στὸ λαγνὸ. Ἦτανε δεκαεσσάρω χρονῶ τότες. Κι' ὁ Βαρδῆς λιγάκι πρωϊμότερος. Ἐφόριε κατσαροσίβανα κι' ἔκανε τὸ βοσκροῦδι. Ἐστρωνε τὸ παλιορασουλάκι του στὸ ἀντήλιαρους κι' ἔπαιζε τὸ καλάμι. Ἐ

γέμιζε τὰ ρούματα πλάκες γιὰ τὰ πουλιά κι' ἐκυνήγα καὶ μὲ τὸ λάστιχο. Δὲν τὴν ἤθελε νὰ τὴ δῇ σι' ἄστρο τοῦ καὶ τὴν ἀποδιώχνε μὲ πέτρες. Μιὰ φορὰ τῇ σκότωσε ἕνα διάνο. Ἀλλή μιὰ φορὰ τοῦδιώξε ὁ διάβολος καὶ τῇ χάρισε ἕνα πουλί. Ἀκόμα τῇμαθε καὶ μιὰ φωλιά. Τὴν ἄλλη μέρα τὴν πετροβόλα πάλι.

Μὰ ἔκανε πολλὰς ζημιὰς ὁ Βαρδῆς καὶ τοῦ πουλήσανε ὁ Βλεπὲς μὲ τὸν Ἀγρονόμο τὰ ζᾶνιὰ νὰ πλερώσουν τὰ προστίματα.

Ἐφυγε τότες αὐτὸς κι' ἐμπήκε τσιράκι σι' ὅ τσαγκάρη τοῦ Μαθιοῦ στὴ χώρα. Ἐκανε μιὰ βεντοῦρα κι' εἰς ἐκλεψε ἕνα σφυρὶ κι' ἀμόλαρε.

Μιὰ βραδυὰ τὸν ἐπιάσανε κι' εἰσακοπετινίζονταν μὲ τὴ θυγατέρα τοῦ Βαγγέλη τοῦ Πεερβολίτη στὸ δάσο καὶ τοῦ τὴ φοριώσανε. Ἐκατσε σιόγαμπος ὁ Βαρδῆς στὸ περβόλι στὰ «πηγάδια». Κι' ἐπεράσανε χρόνοι πολλοὶ Ἐκοντογέρας αὐτὸς ἄτεκνος κι' ἀπόθανε μιὰν ταῦτερινὴν ἡ Βαρδίνῃ ἡ περβολοποῦλα στὸ σπιτάκι τοῦ περβολιοῦ καὶ τὴ θάψανε στὸν Ἀη Δημήτρη—προσκυνῶ τὴ χάρεν του. Λένε πῶς τὸ πῆρε στὴν καρδιά ὁ Βαρδῆς κι' ἐμίσησε τὰ «πηγάδια» καὶ τὸ περβόλι. Δὲν ἤθελε νὰ σιραφῇ μπλεῖδ κατὰ τὸν Ἀη Δημήτρη. Ἀλλάξε κατοικία τὸν πρῶτον καιρὸ κι' ὕστερα ἐπούλησε τὸ περβόλι καὶ ἔθριξε στὸ μεταπρατῆλίκι.

Ἀπὸ παλιὰ αὐτὸς εἶχε ἀνωγίδες στὴν βράκα του καὶ δὲν ἐμπόριε νὰ καταλαγιάσῃ σ' ἕναν τόπο. Ἀρχιξε κι' ἐπούλησε μυρωδικὰ καὶ κουλούρια στὰ Μετόχια κι' ἀπὸ τότες τότες βρῖσκες μόνο «Κουλούρη». Ἐπίανε ἀπ' τὴν κορρή τὸ χωριὸ κι' ἐφώναζε :

—Κουλούρια καὶ ζάχαρη καὶ πιπέρι καὶ κανέλλα κι' ἄλλα πολλὰ κι' ἄλλα πολλὰ.

Ἐστενε παζάρι μὲ τοσοὶ γυναῖκες στὰ σπίνδια. Ἐνα αὐγὸ δυὸ καρδιά κανέλλα. Τέσσερα ἔλεγαν οἱ γυναῖκες καὶ συμφωνοῦσαν ὕστερα στὰ τρία. συνηθισμένη δουλειά. Τὸ κατέχαν οὔ.

λες τὸ μαριφέ ι. Μ' αὐτὸς πανουργος τοὶ γέλα ἀλλοῖς λοῖς καὶ τῶν ἐπαιρνε τ' αὐτὰ καὶ τὰ πουλερικά. Μόνο τῇ Σήφαινα δὲν ἐγέλα ποτέ. "Ανθρώπος δὲν ἐκάτεχε γιάντια. Κάποτες τσ' ἔδωκε κι' ἓνα κουλούρι τζάμπα... Μπορεῖ νὰ φοβούντανε τὸν ἄντρα τζη ποῦτανε δαιμονιάρης.

"Ήτανε ἀλήθεια ὅμως καὶ ἡ Σήφαινα ἔφερενε τὴν ἀδιβολὴν του πολλὰς φορές. Τὸν εἶχε λείει δ' ὅταν τὸν ἐδικό, μουνδὲ ὅταν τὸ γινώριμο, μὰ δὲν ἐκάτεχε πῶς, κι' ἤθελε νὰ τόνε θωρῇ. "Οποῖτες δὲν ἐπέρνα τὸν ἀναζητή. Μὰ κι' ἐμεῖς οὐλοὶ τὸν ἀναζητούσα με γιὰτὶ μᾶς ἔφερενε τσιγάρους καὶ χαμπάρια ἀπὸ τὴ χώρα.

"Απόψε τὸν ἔπιασε πόνος στὸ χαγιάτι τοῦ Πετροπόδωρου κι' ἐξέντωσε στὴν πετροπεξούλα. Μουνδ' ἀπάνω μουνδὲ κάτω. "Εβάρυνε ἡ ἀναπνοή του κι' ἐμισογυάλισανε τὰ μάθιαν του. "Αράξαν οἱ γειτόνισσες καὶ τοῦ γύρανε τσικουδιὰ καὶ νερό, τοῦ φέρανε φαγητὰ μὰ ὅντεν ἔδειξε πῶς ξεπουλεῖ μπλεῖδ' ὅδεν ἤθελε νὰ τόνε βάλῃ καμιά μέσα νὰ ποθάνῃ.

Εἶναι βέβαια κακὸ πρᾶμα, ἔλεγε ἡ Στρατίνα, καὶ κάθε μιὰ σκέφτεται πῶς ταχιά θὰ φαντάσουντε τὰ κοπέλλιαν τζη, καθ' ἀργά. Νὰ τόνε θωρεῖς τὸν κακομοῖρη Σήφαινα, στὴν πετροπεξούλα ξαπλωμένο.

"Απόθαινε ὁ Κουλούρης στὸ χαγιάτι καὶ τόνε ξανοίγαν οἱ γυναιῖκες. Στὴ μιάν του μεριά ἤτανε τὸ καλάθι μὲ τ' αὐτὰ καὶ τοὶ πρμαθιδὲς καὶ στὴν ἄλλῃ δεμένο ἓνα κοκοράκι. Τοῦ τῷχε δοσμένο ἡ Βαγγελιά τοῦ Δημητράκη νὰ τσὴ πάρῃ κλωστὲς γιὰ τὰ προυκιά ἀπὸ τὴ χώρα.

"Ἐπαιρνε τέλος μπλεῖδ' τὸ παραμῦθι ποῦλεγε μὲ τὴν ἀπατὴν τζη ἡ Σήφαινα καὶ σηκώθηκε νὰ φύγῃ.

"Εμαθες Στρατίνα πῶς τοῦρθε;

"Δὲν κατέω Σήφαινα. Δὲν καθίζης;

"Μπᾶ.

"Ανέβασε τὸ τζεμπέρι ὡς τὴ μύτη ἡ Σήφαινα! "Αγκάλιασε τὰ ξύλα καὶ φεύγοντας ἀναντράνισε κι' ἐξάνοιξε κατὰ τὴ μαδάρια μὲ τὰ θολὰ ματάκια τζη.

"Κακομοῖρης. Κι' ὅστερα εἶναι κακοβραδυὰ γιὰ ταξιδιὰ ἀ-

ΕΙΔΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΠΑΝΤΟΥΡΑΝΙΣΜΟΣ

Τοῦ κ. ΧΑΡ. ΣΕΙΡΑΔΑΚΗ
Συντετοχου ἑ. ἀ. τέως Νομάρχου

Γ'.

"Όταν διαρκούντος τοῦ τελευταίου πολέμου ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν Τουρκίαν ἡ ΠΑΝΤΟΥΡΑΝΙΣΤΙΚΗ κίνησις ὡς ἀναφέραμεν εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς παρούσης μελέτης μας, ὑπῆρξαν καὶ ἀρκετοὶ ποῦ ὑπεστήριξαν ὅτι ἡ κίνησις αὕτη ἦτο ἔργον τῶν Γερμανῶν καὶ ὅτι ἐὰν εἰς τὴν κίνησιν ἐν ἐφαίγοντο ἀναμεμιγμένοι οἱ Οὐγγροὶ καὶ οἱ Φιλανδοί, οἱ πρῶτοι τῶν ὁποίων, ἡγήθησαν εἰς τὸ περελθὸν τοιούτων κινήσεων, ἀλλὰ ἐπρωτοστάτουν οἱ Τοῦρκοι αὐτὴν τὴν φορὰν, τοῦτο ὀφείλετο εἰς τὸ ὅτι οἱ Τοῦρκοι καθ' ὃ οὐδέτεροι δὲν θὰ προεκάλλουν τὴν ὑποψίαν τῆς Γερμανικῆς ἀναμείξεως.

"Η γνώμη αὕτη ὡς ἔκτοτε τὰ πράγματα ἐξηλείχθησαν ἀπεδείχθη ἐσφαλμένη. ἐφ' ὅσον ὅταν στρέψωμε τὸ βλέμμα μας τὸσον εἰς τὰ διαδραματιζόμενα ἐν Κίνα γεγονότα ὅσον καὶ τὰ διαδραματιζόμενα εἰς τὸν λοιπὸν κόσμον ("Ελλάδα, Ἰταλία, Γαλλία, Σερβία, Οὐγγαρία, Βουλγαρία καὶ λοιπὰς χώρας), ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ μέσα καὶ τὰς μεθόδους ποῦ μετέρχεται ἡ ΚΟΜΙΝΦΟΡΜ, μᾶς δίδουν τὸ ἐνδόσημον ὅτι ἡ κίνησις αὕτη ὀφείλετο εἰς κομμουνιστικὸν δάκτυλον μὲ ἀπώτερον σκοπὸν τὸν προσεπερισμὸν τῶν Μογγόλων διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν κατακτητικῶν σκοποῦντων.

"Η αἶψα τζη ἀρχίξε νὰ φωνάζῃ μόλις τὴν εἶδε. Τὸ ἴδιο καὶ τ' ἄλλα ἔκνη...

"Ἐφερνε μιὰ κρυάδα ὁ βορηᾶς κι' ἄφηνε χοντρεὲς σταλιὲς πότε-πότε. Πότε πότε πάλι ἐκαθάριζε ὁ οὐρανὸς κι' ἐμπλάβιζε.

"Ἐτσα εἶναι τοῦτος ὁ κόσμος...

"Ἐνας σωρὸς σύννεφα ἐκαρτερούσανε τὸν ἥλιο νὰν τόνε γκρούβουνε κατὰ τὸ γαρμπή. "Ήτανε ὥραν του τοῦ Κουλούρη νὰ φανῇ στὸ κάτω μετόχι. Μὰ δὲν ἀκουότανε μούτε τὸ διαλάλημά του μούτε οἱ σκῦλοι νὰ τόνε γανγίζουν. Φαίνεται νάλλαξε σκοπὸν ν' ἄλλαξε στράτα ἀπόψε...

ΑΓΓΕΛΗΣ

πῶν τῆς Ρωσσίας, ὅργανα τῆς ὁποίας εἶναι οἱ ἀπανταχοῦ τῆς Ὑδρογείου ὑπάρχοντες κομμουνισταί, ἄρα καὶ οἱ Τοῦρκοι τοιοῦτοι.

"Ενδεικτικὸν ἄλλως τε τῆς τοιαύτης ἐνεργείας τῶν κομμουνιστῶν, εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι χρονολογικῶς καὶ μὲ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν συμπίπτει ἡ ΠΑΝΤΟΥΡΑΝΙΣΤΙΚΗ ἐκείνη κίνησις ἐν Τουρκίᾳ μὲ τὸν προσεπερισμὸν τῶν κατὰ τόπους ἐθνικῶν ὁργανώσεων ὑπὸ τῶν διαφόρων ΕΑΜ ("Ελλάδα, Σερβία, Ἰταλία, Γαλλία καὶ λοιπὰς χώρας) καὶ ἡ διὰ ἀπατηλῶν μέσων εὐστρόφου προπαγάνδας καὶ ψυχολογικῆς δίαις στροφῇ τούτων πρὸς ἄλλους σκοποὺς ἀπὸ τοὺς ἐθνικοὺς τοιοῦτους ποῦ ἰδρύθηκαν.

Καὶ εἰς μὲν τὴν Τουρκίαν τὴν ὁποίαν διηύθυνον τότε μεγάλοι πολιτικοὶ ἄνδρες καὶ εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἔπαυσε νὰ ὑπάρχῃ κράτος ἀντελήφθησαν τοὺς σκοποὺς τῶν Κομμουνιστῶν καὶ ἐπάταξαν τὴν κίνησιν ἐκείνην ἐν τῇ γενέσει τῆς διὰ τῆς συλλήψεως τῶν ἡγήτορων καὶ ἀρχηγῶν τῆς καὶ οὕτω σώζεται ἡ χώρα αὕτη ἀπὸ τὴν ἀναταραχὴν ποῦ ἐσχεδίαζον οἱ καταχθόνιοι ἡγήτορες τοῦ Κρεμλίνου.

Δυστυχῶς εἰς τὰς ἄλλας χώρας τὸσον τῆς ἁπλῆς Ἀνατολῆς (Μαντζουρία, Κορέα, Βόρειος Κίνα κλπ.), ὅσον καὶ εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας ("Ελλάδα, Σερβία, Βουλγαρία, Οὐγγαρία, Ἰταλία, Γαλλία καὶ λοιπὰς) ὁ Κομμουνισμὸς παρουσιάζεται ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τοῦ "Εθνικισμοῦ, κατῴρθωσε διὰ τῶν πρακτικῶν του καὶ ὑπὸ τὸ δολοφονικὸν ὄνομα τοῦ ("Εθνικὸν Ἀπελευθερωτικὸν Μέτωπον) νὰ ἐξαπατήσῃ καὶ παρασύρῃ μεγάλο μέρος τοῦ λαοῦ καὶ ἰδιαίτερως τῆς νεολαίας πρὸς ἄλλοιαν κατεύθυνσιν σὲ σημείον ποῦ πατριῶται αὐτοὶ καὶ συσπειρωθέντες διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος των νὰ στραφοῦν ἐναντίον τῆς, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κινδυνεύῃ σήμερον νὰ ὑποδουλωθῇ εἰς τὴν Ρωσσίαν ἡ Κίνα μὲ τὰ τετρακόσια ἑκατομμύρια τοῦ πληθυσμοῦ τῆς καὶ νὰ ἀλληλοσπαράσσωνται αἱ λοιπαὶ χώραι τῆς Εὐρώπης μὲ ἀπειλὴν νὰ (Συνέχεια εἰς τὴν 16ην σελίδα)

Ο ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΩΣ ΕΜΠΝΕΥΣΤΗΣ & ΦΩΤΕΙΝΟΝ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝ. Θ. ΦΙΩΤΑΚΗ

Δ'.

Ο ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΕΝΕΡΓΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

Ἡ εἴσοδος τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν συμπίπτει εἰς ἐποχὴν ἀπαρμύλλας δυσχερῆ διὰ τὴν Κρήτην.

Κατήλθεν εἰς τὰς ἐκλογὰς τὸ ἔτος 1889 καὶ ἐξελέγη Βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Κυδωνίας εἰς ἡλικίαν 25 ἐτῶν. Αἱ ἐκλογαὶ τῆς περιόδου ταύτης διεξήχθησαν μετὰ πείσματος, ἐπλειοψήφισε δὲ ἡ μερὶς τῶν Φιλελευθέρων ἢ ξυπολύτων ὡς ἐκαλοῦντο τότε, εἰς τὰς τάξεις τῶν ὁποίων ἀνῆκεν ὁ Βενιζέλος ἀποτελῶν μὲ ἐπτὰ ἄλλους μαζί τὴν ὁμάδα τῶν μετριοπαθῶν Φιλελευθέρων ἢ ὅποια ἐξέδιδε καὶ ἐφημερίδα «ΤΑ ΛΕΥΚΑ ΟΡΗ» καὶ ὀνομάζετο ἡ ὁμάς τῶν λευκορειτῶν. Εἰς ἕνα ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς ἀναπτύσσει τὰς πολιτικὰς ἀρχάς. «Ἡ πατρις ἡμῶν νοσεῖ καὶ καθῆκον ὑπερτάτης ἀνάγκης ἐπιβάλλει εἰς πᾶν ἀγαθὸν τέκνον της νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς θεραπείας τῆς νόσου, ἥτις δυστυχῶς εἶναι πολυσύνθετος καὶ περιπεπλεγμένη ἐξ ἐκείνων οἵτινες παρουσιάζουν τὸς μεγαλύτερας δυσκολίας πρὸς θεραπείαν. Νοσεῖ οἰκονομικῶς, νοσεῖ ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, νοσεῖ καιριώτατα ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, νοσεῖ ἐν τέλει ἠθικῶς καὶ ἐνῶ εὐρίσκεται εἰς τοιαύτην κρίσιμον κατάστασιν θὰ ἦτο ἀπελπιστικὸν ἔάν τὰ τέκνα οὐκ εἴη καὶ μάλιστα τὰ ἐκλεκτὰ τέκνα ἀδιαφοροῦντα περὶ τῆς κρίσεως ταύτης καταστάσεως ἥριζον πρὸς ἄλληλα περὶ τοῦ τίς θὰ ἐξοντώσῃ τὸν ἄλλον.

Τοιαύτην διαγωγὴν ἀδυνατοῦμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι θὰ τηρήσουν οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ καὶ σπεύδομεν πρῶτον νὰ δώσωμεν τὸ καλὸ παράδειγμα καὶ λησμονοῦντες τὰ παρελθόντα νὰ τείνωμεν τὴν

χεῖρα πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ἡμῶν ἀντιπάλους παρακαλοῦντες αὐτοὺς εἰς κοινὴν συνεργασίαν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος».

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ

Κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1897 ὁ Ἐλευθ. Βενιζέλος εἶχεν ἐξέλθει ἐκ Χανίων δι' ἐκλογικὴν περιοδείαν ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς Χανιά λόγῳ τῶν ταραχῶν ποὺ εἶχαν ἀρχίσει μετὰ τῶν δύο στοιχείων. Λόγῳ τῆς ἀντιδράσεως τῶν Ὀθωμανῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑπεσχημένων εἰς τοὺς Χριστιανοὺς μεταρρυθμίσεων ἀπὸ τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν. Μετέβη τότε εἰς Μαλάξαν καὶ ἐκεῖθεν μαζί μὲ ἄλλους ὁπλαρχηγοὺς τὸν Ἰω. Καλογερῆ, Ν. Πιστολάκη, Περούλην καὶ Γελάσην εἰς Ἀκρωτήρι. Ἐκεῖ διεκρίθη διὰ τὸν ἡρωϊσμόν του ἐκτεθεὶς εἰς κίνδυνον εἰς μίαν σύγκρουσιν μετὰ τῶν Τούρκων εἰς Πυθάρι καὶ Κορακίε. Ἡ παραμονὴ τῶν ἐπαναστατῶν εἰς Ἀκρωτήρι κατέστη δυσχερὴς ἀφ' ἧς στιγμῆς οἱ ναύαρχοι τῶν Μ. Δυνάμεων διὰ προκηρύξεώς των ἔθεταν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν τῶν πόλεις καὶ τὴν περιοχὴν τοῦ Ἀκρωτηρίου. Ὁ προϊστάμενος αὐτῶν ναύαρχος Κανεβάρο εἶχεν ἀποστείλει ἐπιστολὴν εἰς τὸν Βενιζέλον πρόεδρον τότε τῆς Ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως ζητῶν νὰ διαλύσῃ τὸ ἐπαναστατικὸν στρατόπεδον. Ἀλλ' ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ δὲν περιῆλθεν ἐγκαίρως εἰς χεῖρας τοῦ Ἐλ. Βενιζέλου καὶ αἱ συγκρούσεις ἐξηκολούθησαν μετὰ τῶν δύο στοιχείων. Καὶ οἱ ναύαρχοι ἀπεφάσισαν τὸν βομβαρδισμόν τοῦ Στρατοπέδου τοῦ Ἀκρωτηρίου.

Κατόπιν τοῦ βομβαρδισμοῦ δι' οὗ κατερρίφθη ἡ ἐν τῷ Προφήτῃ Ἠλία ὑψωμένη Ἑλλην. Σημαία καὶ ἀνυψώθηκε πάλιν παρὰ τῶν Ἐπαναστατῶν ὑπὸ τὰς ἐπευφημίαις καὶ αὐτῶν τῶν βομβαρδιζόντων αὐτοὺς ὁ Ἐλευθ. Βενιζέλος ἀπηύθυνε δια-

μαρτυρίαν πρὸς τοὺς ναύαρχους εἰς τὴν ὁποίαν ἐτόνιζεν ὅτι, οἱ ἐπαναστάται ἔχουν τὴν στερεὰν ἀπόφασιν νὰ διατηρήσουν τὰς θέσεις των καὶ νὰ θυσιασθῶσι μᾶλλον μέχρι τοῦ τελευταίου ὑπὸ τῶν ὀβίδων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Στόλων καὶ τοῦ Τουρκικοῦ παρὰ νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὰ μοκροσυλμανικὰ στίφη νὰ εἰσβάλλωσιν ἐκ νέου εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ νὰ ἐπαιαλαβῶσι διὰ χιλιοσίην φορὸν τὰς σκηνὰς τῶν σφαγῶν τῶν δυνάμεων καὶ τῶν βιασμῶν τὰ ὅποια ὑφίστατο ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς ἐπὶ τρεῖς αἰῶνας, ἀλλὰ τὸν τερματισμὸν τῶν ὁποίων ἀπεφάσισε νὰ ἐπιτύχῃ μαχόμενος χάριν τούτου μέχρις ἐσχάτων.

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ

Μετὰ τὸν ἐπιτυχή τερματισμὸν τῆς ἐπαναστάσεως τὸ 1897 καὶ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Κρητικῆς Αὐτονομίας, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ τὴν καθοδὸν τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου ὡς Ὑπάρχου Ἀρμοστοῦ Κρήτης, ὁ Βενιζέλος προσελήφθη εἰς τὴν 15) μελὴ Ἐπιτροπὴν διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ σχεδίου τοῦ Κρητικοῦ Συντάγματος. Τὸ ἔργον του ὡς μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἦτο σημαντικώτατον. Αἱ ἀγορεύσεις του κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος ὑπῆρξαν μνημειώδεις τόσο ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιστημονικῆς διατυπώσεως ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως γλαφυρότητος ἥτις ὑπῆρξε πάντοτε τὸ χαρακτηριστικόν του γνῶρισμα.

Η ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΩΝ
ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ

Κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Βασιλικῆς Συνελεύσεως συζητήσιν ἐπὶ τοῦ νέου Κρητικοῦ Συντάγματος, ὁ Βενιζέλος διετύπωσε τὸς περὶ πολιτευμάτων καὶ κομμάτων γνῶμας του. Ἀποσπῶμεν ἐκ τῆς ἀγορεύσεώς του τὰ κάτωθι μέρη. «Ὁ ἀθάνατος Σταγειρίτης φιλοσοφῶν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῶν πολιτευμάτων διετύπωσε ἐν ὀλίγαις λέξεσι ποῖος εἶναι ὁ χαρακτήρ καὶ ποῖον τὸ γνῶρισμα τῶν πολιτευμάτων τὰ ὅποια ἄγουσιν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν Λαῶν καὶ τῶν πολιτευμάτων τὰ ὅποια ἀπεργάζονται τὴν κακοδαιμονίαν αὐτῶν.

(Συνεχίζεται)

ΤΑ ΕΣΠΕΡΙΔΟΕΙΔΗ

Τοῦ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΑΚΑ
ἀντιπροσώπου Φιλ. Νεολαίας Χανίων

Πατρίς ὡς γνωστὸν τῶν ἐσπεριδοειδῶν εἶναι ἡ Κίνα. Εἰσῆχθησαν δὲ κατὰ πρῶτον εἰς τὰ παράλια τῆς Μεσογείου θαλάσσης καὶ εἰς τὴν Κρήτην ἀπὸ τοῦ 10ου αἰῶνος μ. Χ. ὑπὸ τῶν κατακτητῶν Ἀράβων. Οἱ τινες ἐγνώρισαν τὰ δένδρα ταῦτα εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ τὰς Ἀνατολικὰς παρὰ τῆς Ἀφρικῆς.

Ἐκτοτε ἡ καλλιέργεια τῶν ἐσπεριδοειδῶν καὶ ἰδίως τῆς πορτοκαλέας εὐρεθεῖσα ὑπὸ εὐνοϊκὰς κλιματολογικὰς συνθήκας ἤρξατο ταχέως ἐξαπλουμένη, ἥδη δὲ καταλαμβάνει ἐν Κρῇ ἡ ἐξέχουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν λοιπῶν δένδρουκαλλιιεργειῶν. Ἡ μέση ἐτησίᾳ παραγωγή τῶν ἐσπεριδοειδῶν τοῦ νομοῦ μας εἶναι περίπου :

Πορτοκάλλια	60 000 000 τεμ.
Μανδάρinia	30.000.000 »
Λεμόνια	5.000 000 »

μὲ τάσεις μειώσεως τῆς παραγωγῆς τῶν ὡς καὶ τῶν κίτρων, λόγῳ τῆς ἐξαπλώσεως τῆς κορυφοξήρας. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰς τὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου μόνον εἰς τὴν Κρήτην Σικελίαν καὶ εἰς τὴν Νάξον εὐδοκίμει προνομικῶς ἡ κίτρεα. Ἀλλὰ δυστυχῶς τείνει εἰς ἄφρανισμόν τὸ ὕψος καὶ ἐπικερδὲς προῖόν τοῦτο, κατόπιν τῆς ἀσθενείας αὐτῆς καὶ παρὰ τὰς προσπάθειάς τῆς ἐπιστήμης, ἥτις μέχρι σήμερον δὲν κατώρθωσε νὰ ἐφεύρῃ μέσον θεραπείας τῆς ἐπαράτου νόσου. Ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ταύτης ὡς καὶ τῆς σχετικῆς τοιαύτης τῶν λοιπῶν διαμερισμάτων τῆς Ἑλλάδος ἐξάγομεν τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ νομὸς μας κατέχει περίδλεπτον θέσιν μεταξὺ τῶν μεγαλυτέρων ἐντρων καλλιιεργείας τῶν ἐσπεριδοειδῶν τῆς Ἑλλάδος ὡς πρὸς τὴν ποιότητα καὶ τὴν παραγωγὴν ἰδίως πορτοκαλλίων.

Ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου καθίσταται πρόδηλος ἡ μεγίστη σημασία τῆς καλλιιεργείας ταύτης διὰ τὸν νομόν μας, θὰ εἶναι δὲ πλήρως δεδικοιοιογημένη ἡ λήψις προστατευτικῶν κυβερνητικῶν μέτρων ἀτινα παρακάτω θὰ προτείνωμεν.

Τὸ βασικὸν αἷτιον τῆς δυσπραγίας τῶν παραγωγῶν εἶναι ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ προϊόντος κατὰ (65 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀκαθορίστου προσόδου τῶν κατὰ τὴν ἀποστολὴν ἀπὸ τοῦ τόπου

τῆς παραγωγῆς μέχρι τῆς ἀγορᾶς τῶν Ἀθηνῶν, ἥτις ἀποτελεῖ τὸν κυριώτερον τρόπον καταναλώσεως αὐτῶν. Λαμβανομένου δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἕτερα 11 ο)ο ἐπιβαρύνουν τὴν καλλιιεργειαν, ἡ ἐναπομένουσα εἰς τὸν παραγωγὸν καθαρὰ πρόσδοδος δὲν ὑπερβαίνει τὰ 24 ο)ο.

Πρὸς διαπίστωσιν τούτων παραθέτομεν τὸν κατωτέρω πίνακα ἐξόδων καλλιιεργείας ἐνδὸς στρέμματος πορτοκαλλιοειδῶν ὡς καὶ ἕτερον τοιοῦτον ἐμφαίνοντα τὸ τοσοῦτον τῶν ἐξόδων κατὰ κιβώτιον ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς μέχρι τῆς ἀγορᾶς τῶν Ἀθηνῶν.

Α'. κόστοςκαλλιιεργείας στρέμματος.
Διὰ δύο ὁργώματα ἐπὶ 75 000 χιλ. ὁρχ. = 150 000, διὰ λίπανσιν 100 ὁκ. λιπάσματος πρὸς 2.000 κατ' ὁκάν 200.000, διὰ ἐξ ποτίσματα 120.000, διὰ καταπολέμησιν κοκο

Ὁ ἐνδουσιασμός κι' ἡ δημιουργικὴ δύναμις τῆς νεολαίας μας εἶναι τὸ πολυτιμότερον κεφάλαιον τοῦ Ἑθνους.

ειδῶν ἐντόμων κλπ. ἀσθενειῶν κατ' ἀποκοπὴν 60 000, διὰ κλάδευμα 80.000 διὰ συγκομὴν 30.000

Σύνολον 640.000.

Τὸ στρέμμα περιλαμβάνει κατὰ προσέγγισιν 30 πορτοκαλέας μέσης ἀποδόσεως ἐκάστης τεμάχια 300. Κατὰ συνέπειαν ἐν στρέμμα ἀποδίδει κατὰ προσέγγισιν 9.000 τεμάχια. Ἀρα τὰ 1000 τεμάχια ἐπιβαρύνονται μὲ ἐξόδα καλλιιεργείας 71.000 ὁρχ.

Β) Προσδοκῶν ἐξόδων ἐσπεριδοειδῶν κατὰ κιβώτιον ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς μέχρις Ἀθηνῶν.

Χαρτὶ περιτυλίγματος κιβωτίου 300 ὁρχ. Μεταφορικὰ ἀπὸ τὸν τόπον τῆς παραγωγῆς εἰς τὴν παρὰ τῆς (Σούδας) 2.500. Ναῦλο, διασαφήσεις λεμβουχικὰ. Ἐκφορωτικὰ μεταφορικὰ ἐκ Πειραιῶς ἕως Ἀθηνῶν κλπ. κατὰ κιβώτιον 18.000. Προμήθεια σίρμα φθορὰ 5.000.

Σύνολον 26.000.

ΕΜΠΡΟΣ

*Ἐμπρός κι' ὁ στίβος ἀνθίσει
τὴ νιότη δλόγυρά μας
Μιὰ φλόγα εἶν' ἡ καρδιά μας
κι' ἡ ὁρμή μας εἶναι μιὰ.*

—ο—

*Χάλκινη ἄς γίνη ἡ δύναμι
κι' ἀγαλμα ἀρχαῖο ἡ χάρι
Στὸ δρόμο, στὸ λιθάρι
πλάστε γερὰ κορμιὰ*

—ο—

*Ψυχὴ λεβέντρα ἄς κλείσουμε
σὲ στήθεια σὰν ἀσπίδες
Σὲ μᾶς οἱ νέες ἐλπίδες
κι' ὁ κλῆρος μας λαμπρὸς*

—ο—

*Μιὰ νίκη μὲ δαφνόκλαδα
στὰ χέρια μᾶς προσμένει
κι' ἡ Δόξα ἀντρειωμένη
Πάρτε φτερὰ κι' ἐμπρός
ΑΠΟΣΤ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ*

Δοθέντος δὲ ὅτι 6 κιβώτια περιπου περιέχουν κατὰ προσέγγισιν 1000 τεμάχια ἐπιβαρύνονται ταῦτα 6X26.000)1000=156 ὁρχ. κατὰ τεμάχιο.

Ἡ πραγματοποιηθεῖσα κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τιμὴ πωλήσεως πορτοκαλλίων ἀνῆλθε κατὰ μέσον ὅρον 250 ὁρχ. κατὰ τεμάχιον ἥτοι 250.000 τὰ 1000 τεμάχια. Συνεπῶς ἐπὶ 250.000 ὁρ. ἀκαθορίστου προσόδου 1000 τεμαχίων πορτοκαλλίων, αἱ 71 000 ὁρχ. ἐπιβαρύνουν τὴν καλλιιεργειαν 156000 τὰ ἐξόδα συσκευασίας, δασμοῦς, ναύλων μέχρις Ἀθηνῶν τὸ δὲ ἐναπομένον καθαρὸν κέρδος εἰς τὸν παραγωγὸν ἀέρχεται εἰς 33.000 κατὰ χιλιάδα.

Κατὰ τὴν γνώμην μας τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς προστασίαν τοῦ πολυτίμου τούτου προϊόντος εἶναι τὰ κάτωθι : Κατάργησις τῶν λεμβουχικῶν ἐξόδων ἐφ' ὅσον τὰ ἀτμόπλοια πλευρίζουν ἐπὶ τῆς προβλήτης. Ἐλάττωσις τῶν τελωνειακῶν δασμῶν. Μετατροπὴ τοῦ κατὰ κιβώτιον καταβαλλομένου ναύλου εἰς καταβολὴν τούτου κατὰ τόννον. Ἀνεξαρτήτως τῶν ὡς ἀνω προταθέντων μέτρων δέον ὅπως ληφθοῦν ἔμμεσα μέτρα ὡς τὰ κάτωθι : Ἐφαρμογὴ τελειότερων μεθόδων καλλιιεργείας εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ὅχι μόνον αὐξησις κατὰ στρέμμα ἀποδόσεως ἀλλὰ, ἡ ποιοτικὴ βελτίωσις τοῦ προϊόντος τούτου.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενο)

ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΦΟΠΛΙΣΘΟΥΝ ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ

Προχθές πάλιν ενώ όπλοφοροῦντες μαθηταί έσκάλιζαν νά πιστόλια των, έξεπυρσοκρότησαν κι' έτραυμάτισαν παρεντυρισκόμενον έτερον μαθητήν. Μποροῦσε βέβαια, εάν ή τύχη τὸ ήθελε, καί νά είχε φονευθῇ ὁ δυστυχής μαθητής.

Αὐτὰ πληροφοροῦμεθα. Καί θέλωμεν νά εκφράσωμεν τήν ζωηράν αγανάκτησίν μας διότι νεαροί μαθηταί—Τρίτης Γυμνασίου—φέρουν νομίμως ή παρανόμως όπλα.

Έξετάζομεν τήν περίπτωσιν νομίμου όπλοφορίας. Φρονοῦμεν ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νά εγκριθῇ ὑπὸ τῆς κοινῆς λογικῆς ή ενέργεια αὐτῇ τῶν ὑπευθύνων νά χορηγοῦν ἀδείας όπλοφορίας εἰς παιδιὰ 15 ἐτῶν. Διότι θὰ ήθέλαμε νά μάθωμε πρὸς ποῖον σκοπὸν χορηγεῖται ή τοιαύτη ἀδεια. Ἐπίσης θὰ ήθέλαμε νά μάθωμε εάν οἱ κύριοι ὑπεύθυνοι ἀναλογίζονται πόσον βλάπτουν τοὺς νεαροὺς βλαστοὺς—μαθητὰς—μέ τὸ νά τῶν παραχωροῦν τὸ δικαίωμα νά φέρουν κομποῦρες κατὰ τήν διάρκειαν τῶν μαθημάτων. Κι' ἂν εἶναι δυνατόν τέτοιοι μαθηταί νά εἶναι μαθηταί.

Εάν πάλιν φέρουν παρανόμως όπλα τότε φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νά ληφθοῦν σοβαρὰ μέτρα ὥστε ἀφ' ἑνὸς νά διαφωτισθοῦν οἱ μαθηταί ὅτι τοῦτο εἶναι πρὸς μεγάλην ζημίαν των καί καθαρά ἀνοησία, κι' ἀφ' ἑτέρου νά τιμωρηθοῦν ὅσοι ἐξακολουθοῦν νά όπλοφοροῦν παρανόμως.

Ἡ νεολαία μας πρέπει νά μάθῃ ὅτι τὰ όπλα πρέπει νά εὐρίσκονται καί νά χρησιμοποιοῦνται ἐκεῖ μόνον ὅπου χρειάζονται καί ὅπως χρειάζονται διὰ τήν υπεράσπισιν τοῦ δικαίου καί τῆς ἐλευθερίας μας καί ὅτι γιὰ τοὺς μαθητὰς πρέπει νά ὑπάρχουν ἄλλα ισχυρότερα όπλα πού νικοῦν καί συντριβούν τοὺς προδότες καί συνωμότες τῆς πατρίδος.

Εἶναι ή ἀκατάλλητος πίστις εἰς τὰ ὑψηλὰ ἰδανικά τοῦ γέννους καί τὸ ἀθάνατον Ἑλληνοχριστιανικὸν ἰδεῶδες. Εἶναι τὸ ρωμαλαῖον Ἑθνικὸν φρόνημα καί τὸ Δημοκρατικὸν ἰδεῶδες.

“ΜΑΧΗΤΗΣ,”

ΤΑ ΑΝΗΘΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

“Ένα σοβαρότατον ζήτημα τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται ν' ἀντιμετωπισθῇ εἶναι τὰ ἀνήθικα ἀναγνώσματα. Τὰ διάφορα αὐτὰ φύλλα ἐκδιδόμενα ἀπὸ πραγματικούς διαφθορεῖς ἔχουν καταστῆ ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 κίνδυνος διὰ τήν νεολαίαν. Μὲ τίς αἰσχροὺς περιγραφὰς καί εἰκόνες ή μετὰ τὰ τρομακτικὰ ληστοσυμμοριακοὺ περιεχομένου ἀναγνώσματα σύρουν τοὺς νέους πρὸς τήν διαφθοράν καί τίς ἐγκλημα

τικές περιπέτειες.

“Ὁ κλῆρος καί τὸ κράτος πρέπει νά διεξάγουν ἀληθῆ σταυροφορίαν διαφωτιστικὴν ἀλλὰ καί ν' ἀπαγορεύσουν τήν ἐκδοσιν φύλλων ὡς ή «Μάσκα» τὸ «Σκρίπ» καί ἄλλα.

ΤΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΑΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Κ. Α. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ
ΜΥΛΩΝΟΓΙΑΝΝΗ 38

Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Εἰς τὴν πόλιν μας ἀπὸ τινος λειτουργεῖ εγκατάστασις ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν με πρωτοβουλίαν τοῦ ἐξαίρετου νέου ραδιοηλεκτρομηχανικοῦ κ. Βασιλείου Δασκαλάκη. Ἄρις εἰς τὴν ἐφευρετικότητά καί τὴν τόλμην τοῦ νέου αὐτοῦ—καί ἄνευ τῆς συνδρομῆς οὐδενὸς—ή ἐν λόγω εγκατάστασις ἐγένετο καί λειτουργεῖ καθημερινῶς, προσφέρουσα ἀρκετὰ εὐχάριστον πρόγραμμα πρὸς τοὺς ἀκροατὰς του. Ἀπευθύνομεν ἕνα θερμότερον εὔγε πρὸς τὸν λαμπρὸν αὐτὸν νέον καί διατυπώνομεν τὴν εὐχὴν ὅπως αἱ ἀρχαὶ ἐδῶ ὑποστηρίξουν τὴν προσπάθειαν ταύτην ὥστε καί νά νομιμοποιηθῇ καί νά ἐπεκταθῇ ή ἐν λόγω εγκατάστασις διὰ νά δυνηθῇ νά ἐξυπηρετήσῃ τὴν Μεγαλόνησον εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς.

Πρέπει νά μάθωμεν νά ὑποστηρίζομεν με θερμὴν κάθε εὐγενῇ πρωτοβουλίαν διότι μόνον ἔτσι ὁ τόπος μας θὰ γνωρίσῃ πρόοδον καί προκοπὴν.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

Τὸ Γ.Ε.Σ. δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὸ Σ.Ε.Π. συγκαίρει τοὺς προσκόπους Βορείου Ἑλλάδος διὰ τὴν προσφοράν των κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σλαυδοῦλων ἐναντίον τῆς Ναούσης. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας δι' ἐγγράφου τοῦ εκφράζει τὴν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν Ἑθνικὴν δράσιν τῶν προσκόπων καί ἐπικινεῖ τοὺς Ἐφόρους Δ. Παπαδόπουλον καί Β. Χατζηγεωργίου.

Πληροφοροῦμεθα ὅτι μετὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου Βάρου ὠρίμασεν ή ἰδέα τῆς ἰδρύσεως Προσκοπικῆς ὁμάδος ἥρχισαν ἤδη αἱ προκαταρκτικαὶ συγκεντρώσεις.

Ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ “ΜΑΧΗΤΗ”, δύνανται οἱ ἐπιθυμοῦντες νά ζητοῦν πληροφορίας προσκοπικοῦ περιεχομένου, ἀπευθυνόμενοι εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ (δι' Ἀρχηγὸν Κ.)

ΠΑΝΤΟΥΡΑΝΙΣΜΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 13ης σελίδος)
στερηθῶσιν τῆς ἐλευθερίας των.

Νὰ τώρα πού ἀποκαλύπτεται ὁ λόγος τῆς ΠΑΝΤΟΥΡΑΝΙΣΤΙΚΗΣ κινήσεως ἐν Τουρκίᾳ διαρκοῦντος τοῦ τελευταίου πολέμου ὅτι δέν εἶχε ἔθνικοὺς ή φυλετικούς πολιτικούς σκοπούς, ὅπως εἰς τὸ παρελθόν, ἀλλὰ ἀπέβλεπε εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς Παμμογγολικῆς ἐκείνης κινήσεως πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν ἀπὸ αἰώνων βλέψεων τῆς Ρωσσίας.
(Ἀκολουθεῖ)